

ระบบไล่นก

Bird Repelling System

นายยุทธนา

ทาเอี้ยะ

รหัส 46380243

นายอภิรัฐ

กาสยานนท์

รหัส 46380246

ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์
วันที่รับ..... 25 / พ.ค. 2553 /

เลขทะเบียน..... 15000521

เลขเรียกหนังสือ..... ๒๑

มหาวิทยาลัยนเรศวร ๒๕๕๓
2549

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปีการศึกษา 2549

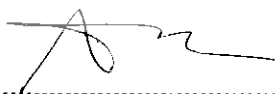

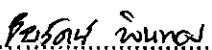
ใบรับรองโครงงานวิศวกรรม

หัวข้อโครงงาน	ระบบไล่นก
ผู้ดำเนินโครงงาน	นายบุษยมา ทาเอื้อะ 46380243
	นาย อภิรัฐ กาศยานนท์ 46380246
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรเชษฐ์ กานต์ประชา
สาขาวิชา	วิศวกรรมไฟฟ้า
ภาควิชา	วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
ปีการศึกษา	2549

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม อนุมัติให้โครงงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะกรรมการสอบ โครงงานวิศวกรรม

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ กานต์ประชา)

.....กรรมการ
(ดร.สมยศ เกียรติวนิชวิไล)

.....กรรมการ
(ดร.ชัยรัตน์ พินทอง)

หัวข้อโครงการ	ระบบไล่นก		
ผู้ดำเนินโครงการ	นายยุทธนา	ทาเอื้อยะ	46380243
	นาย อภิรัฐ	กาศยานนท์	46380246
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ กานต์ประภา		
สาขาวิชา	วิศวกรรมไฟฟ้า		
ภาควิชา	วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์		
ปีการศึกษา	2549		

บทคัดย่อ

โครงการนี้นำเสนอและพัฒนาระบบไล่นก ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นส่วนตรวจจับภาพโดยใช้กล้องซีซีดี(CCD:CMOS Camera Digital) ข้อมูลของภาพดิจิตอลจะถูกส่งไปยังไมโครคอนโทรลเลอร์ ส่วนที่สอง คือ ไมโครคอนโทรลเลอร์ ทำหน้าที่รับภาพจากกล้องซีซีดี(CCD:CMOS Camera Digital) มาประมวลผลและวิเคราะห์โดยในส่วนนี้ได้ใช้ภาษาแอสเซมบลีในการเขียนโปรแกรมลงในไมโครคอนโทรลเลอร์ โดยส่งข้อมูลที่ประมวลผลแล้วไปยังส่วนที่สามคือซิงเกิลบอร์ด เมื่อซิงเกิลบอร์ดรับข้อมูลเข้าโดยผ่านการสื่อสารอนุกรมแล้ว ก็จะส่งการให้ส่วนที่สี่คือบอร์ดเสียง AP-400 ปลอ่ยเสียงที่จะใช้ขับไล่นกออกมาได้ โดยโครงการนี้จะประยุกต์ใช้ระบบไล่นกเพื่อป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นกับพืชผลทางการเกษตร

Project title Bird Repelling System
Name Mr. Yutthana Tha – aia
Mr. Apirat Kasyanon
Project advisor Asst. Prof. Surachet Kanprachar, Ph.D.
Major Electrical Engineering
Department Electrical and computer Engineering
Academic year 2006

.....

ABSTRACT

This project presents and develops an embedded vision system. In the first part, the CCD camera is used as an image detector . Digital image data is sent to the microcontroller via USB port . The second part is a microcon4roller which provides the image processing for the received image . In this part, we used a3sembly langue to programming the microcontroller. In the third part, when a single board receives data from serially communication, it will control the fourth part , sound board AP – 400 , to release sound to chase the birds . In this project , the developed system helps reducing the agricultural loss occurred by bird.

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เกิดขึ้นได้เนื่องจากการทำงานร่วมกันหลายๆส่วน บุคคลที่ต้องกล่าวถึงคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรเชษฐ์ กานต์ประชา อาจารย์ที่ปรึกษา และ ดร. สมยศ เกียรติวนิชวิไล และ ดร. ชัยรัตน์ พินทอง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมที่คอยให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ และคอยช่วยเหลือเสมอมา รวมถึงอาจารย์ท่านอื่นๆที่มีได้กล่าวถึง ณ ที่นี้ ที่คอยให้คำปรึกษาจนกลายเป็นความข้องใจซึ่งต้องขอบคุณเป็นอย่างมากที่ทำให้การสนับสนุนผู้จัดทำโครงการนี้ให้สามารถทำโครงการนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

และต้องขอบคุณบุคคลที่สำคัญที่สุดที่ทำให้กลุ่มของข้าพเจ้ามีวันนี้คือ บิดา มารดา อันเป็นที่เคารพรักรยิ่งที่ได้เลี้ยงดูพวกข้าพเจ้ามาเป็นอย่างดีพร้อมทั้งให้โอกาสในการศึกษาอย่างเต็มที่และยังให้กำลังใจและเอาใจใส่อย่างเต็มที่ในทุกๆด้านอันหาที่เปรียบมิได้ พวกข้าพเจ้าขอระลึกในพระคุณอันสุดประมาณนี้ และ ขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

คณะผู้จัดทำ

นายยุทธนา

ทาเอื้อยะ

นาย อภิรัฐ

กาชยานนท์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญรูป.....	ช

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	1
1.4 ขั้นตอนของการดำเนินงานและแผนการดำเนินงานตลอดตลอดโครงการวิจัย.....	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจาโครงการ.....	2
1.6 งบประมาณ.....	2

บทที่ 2 ทฤษฎีพื้นฐานที่นำมาใช้

2.1 จำแนกสถานที่ของระบบขับไล่แมลงออกเป็น 3 ระบบ	3
2.2 การค้นหาวัตถุจากรูปภาพโดยหลักการผลต่างของเมทริกซ์.....	6
2.3 ขั้นตอนการค้นหาวัตถุจากวิธีการผลต่างของเมทริกซ์.....	6
2.4 การบวกและการลบเมทริกซ์.....	11
2.5 การรับส่งข้อมูลแบบอนุกรม(Serial).....	11
2.6 ทรานซิสเตอร์.....	13
2.7 รูปลักษณะของทรานซิสเตอร์	14
2.8 ทรานซิสเตอร์ที่ทำงานเป็นสวิตช์.....	15

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการ

3.1 รูปแบบของระบบไล่แมลง.....	18
3.2 การควบคุมการประมวลผลทำงานของระบบไล่แมลงโดยหลักการผลต่างของเมทริกซ์	18
3.3 การเขียนโปรแกรม.....	20

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการทดลอง

4.1 การทดลองการติดต่อไมโครคอนโทรลเลอร์กับกล้อง.....	21
4.2 การทดลองการส่งข้อมูลผ่านการสื่อสารอนุกรมในระบบฝังตัว	22
4.3 การทดลองการรับข้อมูลผ่านการสื่อสารอนุกรมในซิงเกิลบอร์ด	26
4.4 ผลการทดลองการใช้ระบบฝังตัวในการตรวจจับความเคลื่อนไหว....	28

บทที่ 5 สรุปผล

5.1 สรุปผล.....	35
5.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไข.....	36
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	36
เอกสารอ้างอิง.....	37
ภาคผนวก ก.....	38
ภาคผนวก ข.....	41
ภาคผนวก ค.....	42
ประวัติผู้เขียนโครงการ.....	43

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ตารางวิเคราะห์เปรียบเทียบวิธีการขับไล่นก.....	5
2.2 ตารางแสดงข้อมูลการเชื่อมต่อระหว่างซิงเกิลบอร์ดกับบอร์ดเสียง AP-400.....	12
4.1 ตารางอธิบายผลการทดลองการใช้เครื่องไล่นกทำงานร่วมกับระบบฝังตัว.....	34
4.2 ตารางบันทึกผลการทดสอบเสียงที่ใช้ขับไล่นก.....	35

สารบัญรูปภาพ

รูปที่	หน้า
2.1 ภาพการแสดงการแปลงภาพอ้างอิงเป็นเมตริกซ์อ้างอิง.....	7
2.2 ภาพแสดงการแปลงภาพเปรียบเทียบมาเป็นเมตริกซ์เปรียบเทียบ.....	8
2.3 ภาพแสดงการลบกันของเมตริกซ์อ้างอิงกับเมตริกซ์เปรียบเทียบ.....	9
2.4 ภาพแสดงผลต่างของ 2 เมตริกซ์.....	9
2.5 ภาพแสดงการสร้างรูปภาพจาก ผลต่างของ 2 เมตริกซ์.....	10
2.6 โครงสร้างทรานซิสเตอร์ PNP โครงสร้างทรานซิสเตอร์ NPN.....	13
2.7 ทรานซิสเตอร์ PNP ทรานซิสเตอร์ NPN.....	14
2.8 รูปลักษณะของทรานซิสเตอร์.....	14
2.9 ทรานซิสเตอร์แบบ High Power.....	15
2.10 ทรานซิสเตอร์ที่ทำงานเป็นสวิตช์ในสถานะออน.....	15
2.11 ทรานซิสเตอร์ที่ทำงานเป็นสวิตช์ในสถานะออฟ.....	16
3.1 ได้แสดงการทำงานโดยรวมของระบบไลน์ก.....	18
3.2 แผนภาพแสดงการทำงานของระบบไลน์ก.....	19
4.1 การเชื่อมต่อระหว่าง ไมโครคอนโทรลเลอร์กับกล้องซีซีดี.....	21
4.2 โปรแกรม KEIL.....	22
4.3 โปรแกรม FLASH MAGIC.....	23
4.4 เมื่อยังไม่ตรวจพบวัตถุหน้าต่างของโปรแกรมจะไม่แสดงผล.....	24
4.5 เมื่อตรวจพบวัตถุหน้าต่างของโปรแกรมจะแสดงผล.....	24
4.6 หน้าต่างของโปรแกรม Hyper Terminal แสดงผลอักขระ A.....	25
4.7 เชื่อมต่อคอมพิวเตอร์กับซิงเกิลบอร์ดโดยใช้การสื่อสารแบบอนุกรม(RS 232).....	26
4.8 ส่งอักขระ A ไปยังซิงเกิลบอร์ด.....	27
4.9 ซิงเกิลบอร์ดรับอักขระ A.....	27
4.10 ภาพเหตุการณ์ช่วงเวลาที่ตรวจจับภาพในเวลากลางวัน ขณะที่ไม่มีนกเข้ามา.....	29
4.11 เมื่อมีนกเข้ามาในบริเวณตรวจจับของระบบไลน์ก.....	30
4.12 เมื่อระบบไลน์กทำงานแล้ว.....	31
4.13 ภาพเหตุการณ์ช่วงเวลาที่ตรวจจับภาพในเวลากลางคืน ขณะที่ไม่มีนกเข้ามา.....	32

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ในปัจจุบันมีโรคต่างๆเกิดขึ้นมากมายซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของโลกเพราะมลพิษต่างๆมากมายโดยที่มนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้นมา ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือโรคไข้หวัดนกซึ่งเป็นโรคที่อันตรายมาก เพราะเมื่อผู้ป่วยได้รับเชื้อไวรัสแล้วจะทำให้ป่วยอย่างรวดเร็วโดยมีอาการเหมือนไข้หวัดใหญ่และผู้ป่วยจะไม่สังเกตและใส่ใจเท่าไรเพราะนึกว่าเป็นไข้หวัดใหญ่ธรรมดาแต่ไวรัสชนิดนี้ถูกกลืนเร็วมาก โดยจะเข้าไปทำลายระบบหายใจของมนุษย์ทั้งหมดโดยเฉพาะปอดโดยทีมแพทย์ได้ผ่าพิสูจน์สัตว์ปีกที่ตายแล้วพบว่าปอดทั้งหมดยังคงเป็นรูปปอดอยู่แต่เมื่อลองจับดูจะพบว่าปอดเป็นน้ำทันที และอีกปัญหาหนึ่งที่นักได้สร้างความเสียหายให้กับทางด้านธุรกิจหลายชนิด เช่น อุปสรรคในด้านการดำเนินงาน เพราะว่า พนักงานจะไม่อยากทำงานในบริเวณที่มีขึ้นอยู่บ่อยๆ หรือบริเวณอาคารหรือโกดังสินค้าที่ไม่ได้รับความเสียหายจากนก เช่น อาคารต่างๆขึ้นก็จะทำให้ทัศนียภาพของอาคารดูไม่ดีและดูแลรักษาลำบาก เนื่องจากจะไม่ค่อยมีพนักงานไปทำความสะอาดในตึกสูงๆ และขึ้นก็ยังมียุทธวิธีเป็นกรดกัดสีของอาคาร ทำให้เสียค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอาคาร หรือ สินค้าอาจเสียหายได้เมื่อนกไปทำรังบริเวณที่เก็บสินค้าที่ต้องดูแลรักษา เพื่อรอการส่งมอบให้ลูกค้าอาจทำให้สินค้าเสียหายได้หรือสินค้าอาจส่งไม่ทันเวลาอาจทำให้โดนปรับได้เป็นต้น

ดังนั้นความสำคัญของโครงการนี้ก็คือผลิตรบบไล่นกขึ้นมาเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆดังที่กล่าว และระบบไล่นกสามารถประยุกต์ใช้ได้หลายกรณีเช่น ในโรงงานอุตสาหกรรม หรือ โกดังเก็บสินค้า หรือ ลานตากพืชผลทางการเกษตร หรือจะเป็นอาคารต่างๆที่นกอาศัยอยู่

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ศึกษาทฤษฎีบทและองค์ความรู้ต่างๆเพื่อใช้ในการออกแบบระบบไล่นก
2. ศึกษาและออกแบบระบบที่จะใช้ในการขับไล่นกให้ได้ผลออกมาสมบูรณ์ มากที่สุด
3. เพื่อนำองค์ความรู้ที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ให้เกิดเป็นระบบที่สามารถขับไล่นกได้

1.3 ขอบเขตของโครงการ

มุ่งที่จะศึกษาเจาะจงให้ระบบขับไล่นกสามารถนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับภาคการเกษตรเนื่องด้วยประเทศไทยเป็นประเทศที่ทำการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงมุ่งที่จะ

ทำการศึกษาระบบนี้ขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร ซึ่งจะช่วยลดปัญหาที่เกษตรกรบ่นว่าผลผลิตทางการเกษตร

1.4 ขั้นตอนของการดำเนินงานและแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

รายละเอียด	ปี 2549				ปี 2550		
	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.
1. รวบรวมและเก็บข้อมูล	←	→					
2. เปรียบเทียบเกี่ยวกับการควบคุมระบบและการทำวงจร			←	→			
3. ลงมือทำระบบควบคุมและทำวงจรต่างและตรวจสอบความเรียบร้อยของอุปกรณ์ทั้ง Software และ Hardware					←	→	
4. จัดทำรายงานและสรุปผลการทำงาน							←

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ

1. สามารถนำระบบนี้ไปใช้งานได้จริง
2. สามารถช่วยเหลือเกษตรกรได้โดยจับไล่คนที่สร้างความเสียหายให้กับผลผลิต
3. ในอนาคตสามารถที่จะประยุกต์ระบบนี้ให้ดีขึ้นได้ให้สามารถนำมาใช้ได้หลายสถานที่

1.6 งบประมาณ

1. ค่าเอกสารและค่าเช่าเล่ม	1,500 บาท
2. ค่าพิมพ์เอกสาร	300 บาท
3. ค่าวัสดุสำนักงาน	200 บาท
รวมเป็นเงิน	2,000 บาท

(หมายเหตุ ถัวเฉลี่ยทุกรายการ)

บทที่ 2

ทฤษฎีพื้นฐานที่นำมาใช้

เครื่องไล่นกระบบการมองเห็นแบบฝังตัวนี้ได้อาศัยหลักการและทฤษฎีสำหรับการประมวลผลภาพและการติดต่อสื่อสารกับอุปกรณ์เพื่อที่จะวิเคราะห์และแก้ปัญหาในเรื่องการเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์ได้กรณีที่ค้นหาวัดจากรูปภาพในเบื้องต้นนั้นได้อาศัยคุณสมบัติของเมทริกซ์เพื่อแก้ปัญหาให้ง่ายขึ้นและเพื่อที่จะแสดงเอาท์พุทออกมาให้เป็นรูปธรรมที่สามารถเข้าใจและใช้เป็นตัววัดได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยหลักการติดต่อสื่อสารในเบื้องต้น เช่น การสื่อสารอนุกรม เพื่อติดต่อระหว่างระบบการมองเห็นแบบฝังตัวกับ เครื่องไล่นก ทำให้จำเป็นต้องศึกษาถึงรายละเอียดของหลักการและทฤษฎีที่นำมาใช้ให้เข้าใจ เพื่อที่จะนำไปประยุกต์การทำโครงการนี้ได้

2.1 จำแนกสถานที่ของระบบขับไล่นกแบ่งออกเป็น 3 ระบบ

2.1.1 ระบบเปิด

2.1.2 ระบบปิด

2.1.3 ระบบกึ่งเปิด-ปิด

แยกพิจารณาแต่ละระบบดังนี้

2.1.1 ระบบเปิด

ระบบเปิดคือ สถานที่ที่เปิดโล่งๆ ไม่มีสิ่งกีดขวางขนาดใหญ่ ยกตัวอย่างเช่น ลานจอดรถกว้างๆ สนามบิน ท่าอากาศยาน สวนผักต่างๆ เป็นต้น ในระบบเปิดมักจะมียุงที่เป็นปัญหาค่อนข้างหลากหลายชนิดที่พบเห็นบ่อยๆก็คือพวกนก อีคา นกพิราบ ที่มักจะสร้างความเสียหายให้พืชผลทางการเกษตรบ่อยๆ รวมถึงการกระจายตัวของเชื้อไข้หวัดนก โดยส่วนมากแล้วเกษตรกรมักแก้ปัญหาด้วยโดยการใช่มิปัญญาชาวบ้าน ซึ่งก็ถือว่าได้ผลในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังไม่สามารถควบคุมได้ทั้งหมด

วิธีการที่สามารถใช้ขับไล่คนในระบบเปิด

1. ใช้หุ่นไล่กา ขึ้นตามจุดที่ต้องการจะขับไล่คน
2. ใช้คนมาขึ้นตามจุดที่ต้องการจะขับไล่คน
3. ใช้การสั่นกระดิ่ง โดยอาจผูกกระดิ่งไว้กับสิ่งที่เคลื่อนไหวได้ เช่น คน ม้า วัว ควาย เป็นต้น
4. ออกแบบอุปกรณ์รวมถึงวางระบบในการขับไล่คน
 - 4.1 ออกแบบอุปกรณ์ที่ผลิตความถี่เสียง ultrasonic
 - 4.2 ออกแบบอุปกรณ์ที่ผลิตเสียงเลียนแบบเสียงนกล่าเพื่อทำให้คนกลัว
 - 4.3 ออกแบบอุปกรณ์ที่สามารถสั่นกระดิ่งได้อัตโนมัติ
 - 4.4 ออกแบบอุปกรณ์ที่สามารถทำให้หุ่นไล่กาเคลื่อนไหวได้

2.1.2 ระบบปิด

คือ สถานที่ที่มีลักษณะปิดไม่มีการเปิดกว้าง เช่น โรงเก็บของ โกดังเก็บสินค้า โดม หอประชุม ในระบบนี้มักจะสร้างความรำคาญให้กับ ผู้อยู่อาศัย หรือทำให้เสียทัศนียภาพต่อสถานที่นั้นๆ เช่น ในหอประชุม การขับถ่ายของนกกอกจากจะทำให้เสียทัศนียภาพแล้ว ยังนำมาซึ่งความสกปรก เชื้อโรค สร้างความเดือดร้อน รำคาญให้ตัวผู้ใช้สถานที่นั้นๆเสมอ

วิธีการที่สามารถใช้ขับไล่คนในระบบปิด

การขับไล่คนในระบบนี้ต้องคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้กับผู้คนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงซึ่งมีวิธีการดังนี้

1. ใช้การสั่นกระดิ่งโดยมีคนคอยทำให้กระดิ่งสั่น
2. ใช้คนคอยขึ้นขับไล่คน ทำให้คนตกใจกลัว
3. ออกแบบอุปกรณ์ไล่คน

ในการออกแบบใช้ในระบบปิดนี้ควรคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อผู้คนที่อยู่ในบริเวณนั้นๆด้วย จึงควรเลือกใช้อุปกรณ์ที่ผลิตความถี่เสียง ultrasonic เพราะจะมีผลกระทบกับผู้คนน้อย แต่ถ้าใช้เป็นอุปกรณ์ที่ผลิตเสียงเลียนแบบนกกลานั้น ไม่ควรใช้เป็นอย่างยิ่งเนื่องจากจะสร้างความรำคาญให้กับผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

2.1.3 ระบบกึ่งเปิด – ปิด

เป็นสถานที่ที่มีลักษณะเป็นกึ่งที่โล่งแจ้งกึ่งที่อับทึบ เช่น ช่องว่างระหว่างอาคาร ชั้นจอดรถต่างๆตามห้างสรรพสินค้า โดยจะมีด้านหนึ่งที่ปิดทึบ อีกด้านหนึ่งเปิดกว้าง ปัญหาที่เกิดขึ้นจะมีลักษณะคล้ายกับระบบปิด

วิธีการไล่นกในระบบกึ่งเปิด-ปิด

จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้เราทราบว่าวิธีการไล่นกในระบบกึ่งเปิด-ปิดมีวิธีการไล่นกคล้ายคลึงกับวิธีการไล่นกในระบบปิด

จากการศึกษาการขับไล่นกทั้ง 3 ระบบที่กล่าวมาจะพบว่ามียุปกรณ์อยู่ 1 ชิ้น ที่สามารถใช้ได้ทั้ง 3 ระบบก็คืออุปกรณ์ผลิตความถี่เสียง ultrasonic แต่ถ้าจะนำมาใช้งานจริงๆแล้วรายละเอียดของการออกแบบย่อมแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นกลุ่มของเราจึงต้องเลือกระบบใดระบบหนึ่งใน 3 ระบบเพื่อนำมาศึกษาและทำการวิเคราะห์ในขั้นต่อไป

ตารางที่ 2.1 ตารางวิเคราะห์เปรียบเทียบวิธีการขับไล่นก

วิธีการขับไล่นก	ข้อดี	ข้อเสีย
ใช้หุ่นไล่กา	สะดวก ประหยัด	ครอบคลุมพื้นที่ได้น้อย
ใช้คนมาขึ้นตามจุดที่ต้องการจะขับไล่นก	สะดวก ประหยัด	-สิ้นเปลืองเวลา -ครอบคลุมพื้นที่ได้น้อย
ใช้การสั่นกระดิ่ง	สะดวก ประหยัด	ครอบคลุมพื้นที่น้อย
ออกแบบอุปกรณ์ที่ผลิตความถี่เสียง ultrasonic	-ครอบคลุมพื้นที่ได้มาก -ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญ	-ค่าใช้จ่ายสูง -ไม่สามารถส่งผ่านสิ่งกีดขวางขนาดใหญ่ได้ -ขั้นตอนในการทำซับซ้อน
ออกแบบอุปกรณ์ที่สามารถสั่นกระดิ่งได้อัตโนมัติ	-สะดวก ประหยัด -เป็นระบบอัตโนมัติ	-ครอบคลุมพื้นที่ได้น้อย -ก่อให้เกิดความรำคาญ
ออกแบบอุปกรณ์ที่สามารถทำให้หุ่นไล่กาเคลื่อนไหวได้	-สามารถหลอกให้นกตกใจได้ดีกว่าวางหุ่นอยู่เฉยๆ	-หุ่นอาจโดนขโมย -ขั้นตอนในการทำซับซ้อน -ค่าใช้จ่ายสูง
ออกแบบอุปกรณ์ที่ผลิตเสียงเลียนแบบเสียงนกล่า	-ครอบคลุมพื้นที่ได้มาก	-ก่อให้เกิดความรำคาญ -ขั้นตอนในการทำซับซ้อน -ค่าใช้จ่ายสูง

จากการเปรียบเทียบจากตารางที่ 2.1 จะพบว่าระบบเปิดเป็นระบบที่เหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำระบบไล่นกมาใช้มากกว่าระบบปิด และระบบกึ่งเปิด-ปิด เพราะเนื่องจากภายในประเทศไทยนั้นประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 60 จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีพื้นที่ทางการเกษตรมาก และ

ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้พืชผลทางการเกษตรเสียหาย ก็คือนครวมถึงการอพยพของนก นามาซึ่งโรค ไข้หวัดนก

ในฐานะที่กลุ่มของผู้จัดทำโครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอุปโภคบริโภคพืชผลทางการเกษตรซึ่งผลิตโดยกระดูกสันหลังของชาติจึงตระหนักเป็นอย่างยิ่งที่จะรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่นำไปพัฒนาให้ก่อเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

2.2 การค้นหาวัตถุจากรูปภาพโดยหลักการผลต่างของเมทริกซ์ [1]

หลักการ โดยทั่วไปของการนำรูปภาพมาวิเคราะห์ในการค้นหาวัตถุ การอธิบายด้วยระบบเมทริกซ์ จะทำให้เข้าใจและสามารถวิเคราะห์ผลการทดสอบได้ง่ายและชัดเจน โดยใช้วิธีการทางตัวเลขและคุณสมบัติของเมทริกซ์มาแก้ปัญหา ซึ่งสามารถนำภาพมาแปลงให้อยู่ในรูปของขมเมทริกซ์ โดยจับคู่ในลักษณะ 1 ต่อ 1 ระหว่างค่าสีในพิกเซล ของภาพที่อยู่ในตำแหน่งหลัก (Column) ให้เป็นค่าสีในระบบเมทริกซ์ที่ตำแหน่งหลักเช่นกัน และค่าสีในพิกเซลของภาพที่อยู่ในตำแหน่งแถว (Row) ให้เป็นค่าสีในระบบเมทริกซ์ที่ตำแหน่งแถวเช่นกัน

การค้นหาวัตถุจากภาพนั้นจะอาศัยหลักการลบกันของเมทริกซ์ โดยจำเป็นต้องมี 2 เมทริกซ์ของรูปภาพคือ เมทริกซ์อ้างอิง และเมทริกซ์เปรียบเทียบนำมาลบกันในลักษณะของเมทริกซ์ ถ้าไม่มีวัตถุในภาพเปรียบเทียบจะทำให้ผลต่างของ 2 เมทริกซ์นั้นเป็นศูนย์ทั้งหมดหรืออาจจะเป็นค่าเพียงเล็กน้อยเท่านั้นในแต่ละตำแหน่งในเมทริกซ์ แต่ถ้ามีวัตถุในภาพเปรียบเทียบจะทำให้ผลต่างของ 2 เมทริกซ์ มีค่ามากซึ่งสังเกตจากความเปลี่ยนแปลงเทียบจากศูนย์ได้ง่ายทำให้ผู้วิเคราะห์สามารถบอกได้ว่าภาพทั้ง 2 ภาพ มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น และในที่นี้ถ้าภาพที่ได้จากกล้องที่ตั้งอยู่ในลักษณะคงที่ (คือไม่มีการขยับของกล้อง) ทำให้เมื่อมีวัตถุผ่านเข้ามาแล้วจะได้ค่าจากผลต่างของ 2 เมทริกซ์ที่มีค่ามากเมื่อเทียบกับศูนย์

2.3 ขั้นตอนการค้นหาวัตถุจากวิธีการผลต่างของเมทริกซ์ [1]

1. นำรูปภาพหรือเฟรมของวิดีโอที่ทำหน้าที่เป็นภาพหรือเฟรมอ้างอิงโดยที่ยังไม่มีวัตถุในภาพหรือเฟรมนั้นมาแปลงให้อยู่ในรูปเมทริกซ์ ถ้าเป็นภาพสีให้สร้างในลักษณะเมทริกซ์ 3 มิติ คือ แถว หลักและแม่สี โดยแถวและหลักของเมทริกซ์จะสัมพันธ์กับความสูงและความกว้างของภาพ ส่วนแม่สีนั้นคือ-สีแดง-สีเขียวและสีฟ้า- ซึ่งมีระดับค่าสีเป็นตัวกำหนดค่าในแต่ละสมาชิกของเมทริกซ์ แต่ถ้าเป็นภาพระดับสีเทา ให้สร้างเมทริกซ์ 2 มิติ คือ แถวและหลัก โดยแถวของเมทริกซ์ จะสัมพันธ์กับความสูงของภาพ และหลักของเมทริกซ์จะสัมพันธ์กับความกว้างของภาพ ซึ่งแต่ละสมาชิกในเมทริกซ์จะเก็บค่าของระดับสีเทาโดยให้เก็บไว้ในเมทริกซ์อ้างอิงตามรูปที่ 2.1

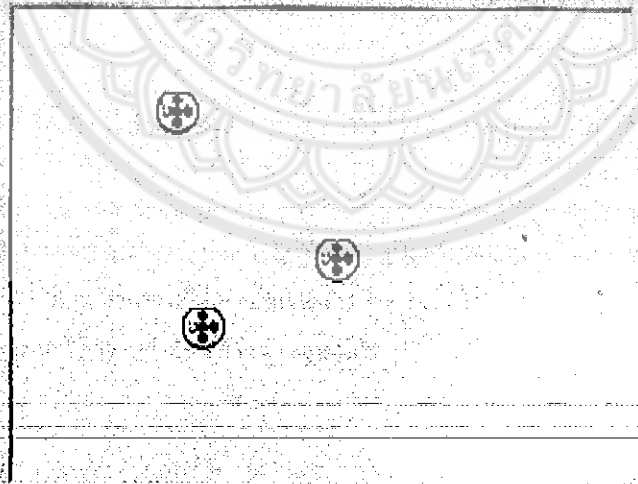
128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128
128	X	X	128	128	128	128	128	128	128	128	128
128	X	X	128	128	128	128	128	128	128	128	128
128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128
128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128
128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128
128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128
128	128	128	128	128	X	X	128	128	128	128	128
128	128	128	128	128	X	X	128	128	128	128	128
128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128
128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128
128	128	X	X	128	128	128	128	128	128	128	128
128	128	X	X	128	128	128	128	128	128	128	128
128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128
128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128	128

รูปที่ 2.2 ภาพแสดงการแปลงภาพเปรียบเทียบมาเป็นเมทริกซ์เปรียบเทียบ [1]

4.2 หาผลรวมของผลต่างของทุกสมาชิกในเมทริกซ์ผลต่างถ้าผลรวมที่หาได้น้อยกว่าระดับ (Thershold)สามารถสรุปได้ว่าภาพที่นำมาเปรียบเทียบนั่นคล้ายหรือ ใกล้เคียงกับภาพอ้างอิงหรือ อาจจะมียัตถุอื่นที่มีขนาดเล็กกว่าสิ่งที่สนใจเข้ามาในภาพ

5. สามารถนำเมทริกซ์ผลต่างที่ได้นั้นมาสร้างเป็นรูปภาพเพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างได้
 ดังรูป 2.5

0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	X	X	0	0	0	0	0	0	0	0
0	X	X	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	X	X	0	0	0	0
0	0	0	0	0	X	X	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	X	X	0	0	0	0	0	0	0
0	0	X	X	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

รูปที่ 2.5 ภาพแสดงการสร้างรูปภาพจาก ผลต่างของ 2 เมทริกซ์ [1]

2.4 การบวกและการลบเมทริกซ์ [2]

การบวกเมทริกซ์

บทนิยาม ให้ $A = [a_{ij}]_{m \times n}$ และ $B = [b_{ij}]$ จะได้ว่า $A + B = [c_{ij}]_{m \times n}$ โดยที่ $c_{ij} = a_{ij} + b_{ij}$ (1)

เมทริกซ์ที่เกิดจากเมทริกซ์ A บวกกับเมทริกซ์ B นั้นจะเกิดขึ้นได้ต้องมีเงื่อนไข 2 ประการ คือ

1. เมทริกซ์ และต้องมีมิติเท่ากัน (มิติ $m \times n$)
2. สมาชิกที่เป็นผลลัพธ์ (c_{ij}) นั้น เกิดจากการนำสมาชิกในเมทริกซ์ A และสมาชิกในเมทริกซ์ B มาบวกกัน แต่ต้องเป็นสมาชิกที่อยู่ในตำแหน่งเดียวกันทั้งหมด นั่นคือ

$$c_{11} = a_{11} + b_{11} \quad (2)$$

$$c_{12} = a_{12} + b_{12} \quad (3)$$

$$c_{13} = a_{13} + b_{13} \quad (4)$$

เป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบสมาชิกทุกตำแหน่ง

การลบเมทริกซ์

บทนิยาม ให้ $A = [a_{ij}]_{m \times n}$ และ $B = [b_{ij}]$ จะได้ว่า $A - B = [c_{ij}]_{m \times n}$ โดยที่ $c_{ij} = a_{ij} - b_{ij}$ (5)

การนำเมทริกซ์ 2 เมทริกซ์มาลบกันมีเงื่อนไข 2 ประการเช่นเดียวกับการบวก กล่าวคือ

1. เมทริกซ์ที่จะนำมาลบกันต้องมีมิติเท่ากัน
2. นำสมาชิกที่อยู่ในตำแหน่งเดียวกันมาลบกัน
จะเห็นได้ว่าการประยุกต์หลักการของเมทริกซ์นั้นสามารถนำมาใช้ได้กับปัญหาในลักษณะที่รู้มิติที่แน่นอนของข้อมูลเช่น การวิเคราะห์ภาพที่มีจำนวนหลักและแถวที่แน่นอน โดยแค่ให้การคำนวณเพียงการลบกันเท่านั้น

2.5 การรับส่งข้อมูลแบบอนุกรม (Serial) [3]

การรับส่งข้อมูลแบบอนุกรม (serial) คือการรับส่งข้อมูลที่ละบิต ส่งต่อเนื่องจนครบ 1 ไบต์ ข้อดีคือ ถ้าส่งสัญญาณที่ระยะทางไกล ๆ จะไม่เปลืองสายสัญญาณ ซึ่งในโครงการนี้จะใช้การติดต่อแบบอนุกรม(serial) นี้ในการติดต่อกับบอร์ดควบคุมเสียงนก ที่ติดต่อกับไมโครคอนโทรลเลอร์

รูปแบบการรับส่งข้อมูล

- การรับส่งข้อมูลแบบซิงโครนัส (Synchronous Input/Output) การส่งข้อมูลรูปแบบนี้ ข้อมูลแต่ละไบต์ที่ส่งออกไป ต้องมีช่วงระยะเวลาห่างกันที่แน่นอน
- การรับส่งข้อมูลแบบอะซิงโครนัส (Asynchronous Input/Output) ข้อมูลที่ส่งออกไปมี ระยะเวลาที่ไม่แน่นอน ซึ่งขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้รับ

โหมดการรับส่งข้อมูลของ MSC – 51 มีอยู่ 4 ประเภทคือ

- **8 Bit Shift Register (Mode 0)** โหมดนี้ MSC-51 จะให้ขา RXD ในการรับส่งข้อมูลโดยต่อกับ Shift Register ภายนอก ส่วนขา TXD เป็น Output Shift Clock
- **8 Bit UART with Variable Band Rate (Mode 1)** ในโหมดนี้จะเป็นการรับส่งข้อมูลแบบ 10 บิต ประกอบด้วยบิตเริ่มต้น (เป็น 0) บิตข้อมูล 8 บิตและบิตจบอีก 1 บิต (เป็น 1) โดยส่งข้อมูลออกขา TXD และรับข้อมูลออกทางขา RXD สามารถกำหนดความเร็วในการรับส่งข้อมูลได้ที่ Timer 1
- **9 Bit UART with Fixed Baud Rate (Mode 2)** ในโหมดนี้เป็นการรับส่งข้อมูลแบบ 11 บิต คือประกอบด้วยบิตเริ่มต้น (เป็น 0) บิตข้อมูล 8 บิต บิตโปรแกรมอีก 8 บิต และบิตจบอีก 1 บิต (เป็น 1) โดยส่งข้อมูลออกขา TXD และรับข้อมูลออกทางขา RXD ไม่สามารถกำหนดความเร็วในการรับส่งข้อมูลได้
- **9 Bit UART with Fixed Baud Rate (Mode 3)** ในโหมดนี้เป็นการรับส่งข้อมูลแบบ 11 บิต คือประกอบด้วยบิตเริ่มต้น (เป็น 0) บิตข้อมูล 8 บิต บิตโปรแกรมอีก 8 บิต และบิตจบอีก 1 บิต (เป็น 1) โดยส่งข้อมูลออกขา TXD และรับข้อมูลออกทางขา RXD สามารถกำหนดความเร็วในการรับส่งข้อมูลได้ โดยการกำหนดค่าความถี่โอเวอร์โพล์ที่ Timer 1

เนื่องจากการสั่งให้ไมโครคอนโทรลเลอร์ในระบบฝังตัว ติดต่อไปที่บอร์ดควบคุมเสียงนกได้นั้น จำเป็นต้องใช้การสื่อสารแบบอนุกรมเพื่อส่งคำสั่งไปให้จึงเกิดบอร์ดเพื่อควบคุมบอร์ดเสียง AP-400 และทำตามคำสั่งที่ได้รับ

ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงข้อมูลการเชื่อมต่อระหว่างซิงเกิลบอร์ดกับบอร์ดเสียง AP-400
ตารางแสดงข้อมูล PORT&SW

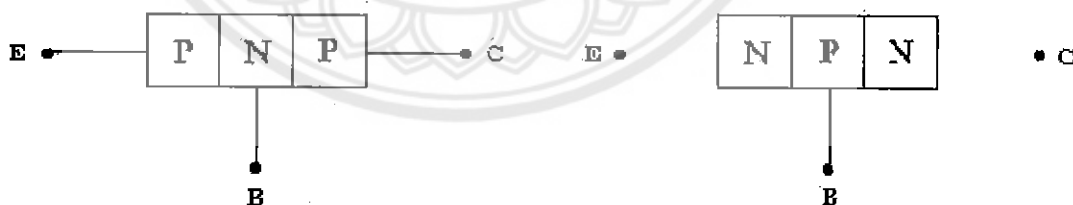
เลขฐาน 16	เลขฐาน 2	Port	SW
01	11111110	P 1.0	SW1
02	11111101	P1.1	SW2
04	11111011	P1.2	SW3
08	11110111	P1.3	SW4
10	11101111	P1.4	SW5
20	11011111	P1.5	SW6

2.6 ทรานซิสเตอร์ [4]

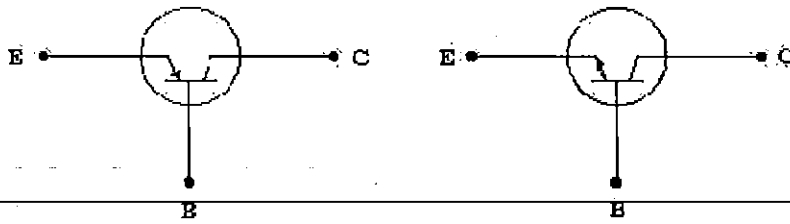
ทรานซิสเตอร์สร้างมาจากวัสดุประเภทสารกึ่งตัวนำชนิด P และชนิด N มารวมกันโดยทำให้เกิดรอยต่อระหว่างเนื้อสารนี้สองรอยต่อ โดยสามารถจัดทรานซิสเตอร์ได้ 2 ชนิด คือ

1. ทรานซิสเตอร์ชนิด NPN
2. ทรานซิสเตอร์ชนิด PNP

รอยต่อจากเนื้อสารทั้ง 3 นี้ มีจุดต่อเป็นขาทรานซิสเตอร์ เพื่อใช้เชื่อมต่อหรือบัดกรีกับอุปกรณ์อื่นดังนั้นทรานซิสเตอร์จึงมี 3 ขา มีชื่อเรียกว่า กอลเลกเตอร์ (สัญลักษณ์ C) อิมิตเตอร์ (สัญลักษณ์ E) และ เบส (สัญลักษณ์ B) รูปร่างโครงสร้างและสัญลักษณ์ของทรานซิสเตอร์ดังรูป 2.6 และ 2.7

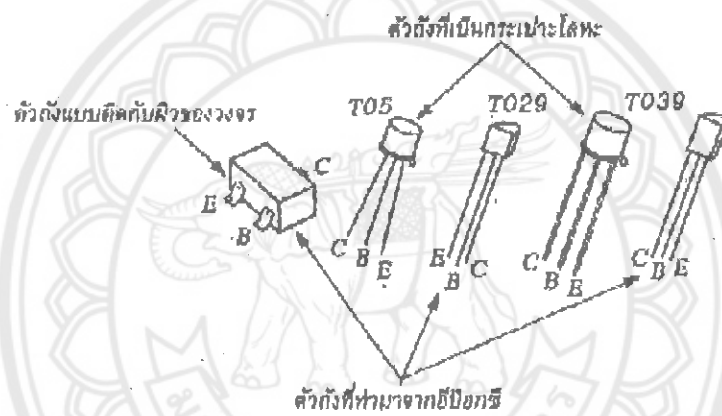
รูปที่ 2.6 โครงสร้างทรานซิสเตอร์ PNP โครงสร้างทรานซิสเตอร์ NPN [4]

รูปที่ 2.7 ทรานซิสเตอร์ PNP ทรานซิสเตอร์ NPN [4]

2.7 รูปลักษณะของทรานซิสเตอร์

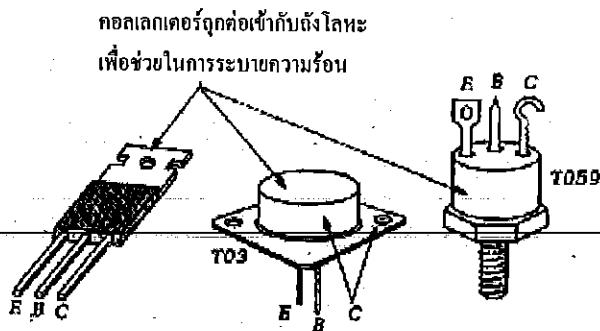
ทรานซิสเตอร์แบบ Low Power จะบรรจุอยู่ในตัวถังที่เป็นโลหะพลาสติกหรืออีพ็อกซี รูปลักษณะของทรานซิสเตอร์ประเภท Low Power ทั้ง 4 ชนิด แสดงดังรูป 2.8

รูปที่ 2.8 รูปลักษณะของทรานซิสเตอร์ [4]

โดยจะมีลวดตัวนำยื่นออกมาจากส่วนล่างของตัวถัง เหตุผลที่ถูกออกแบบในลักษณะนี้ เนื่องจาก เมื่อใช้ทรานซิสเตอร์ประเภทนี้ในวงจรจะต้องเสียบขาทรานซิสเตอร์ในช่องเสียบบนแผ่นวงจรก่อนที่จะทำการบัดกรี

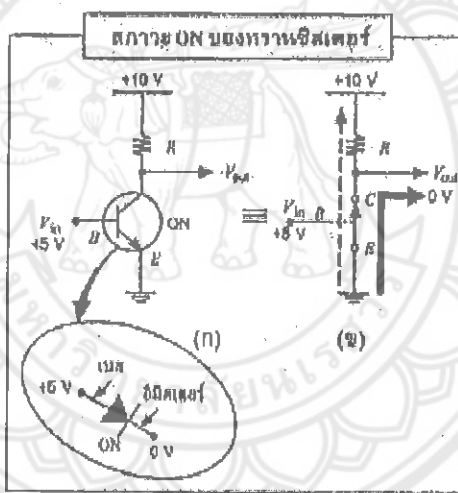
ทรานซิสเตอร์แบบ High Power ดังแสดงในรูป 2.9 ทรานซิสเตอร์ประเภทนี้ถูกออกแบบเพื่อให้สามารถติดตั้งโครงสร้างที่เป็นโลหะ ทั้งนี้เพื่อให้โลหะที่ทรานซิสเตอร์ติดตั้งอยู่ทำหน้าที่ระบายความร้อนให้กับทรานซิสเตอร์ประเภทนี้ สำหรับลวดตัวนำที่ต่อยื่นออกมาจะเป็นขาต่าง ๆ ของทรานซิสเตอร์ ถ้าในกรณีที่มี 2 ขา โดยขาที่ยื่นออกมาจะหมายถึง ขาเบส และขาอิมิตเตอร์ ส่วนตัวถังจะทำหน้าที่เป็นขาคอลเลกเตอร์

รูปที่ 2.9 ทรานซิสเตอร์แบบ High Power [4]

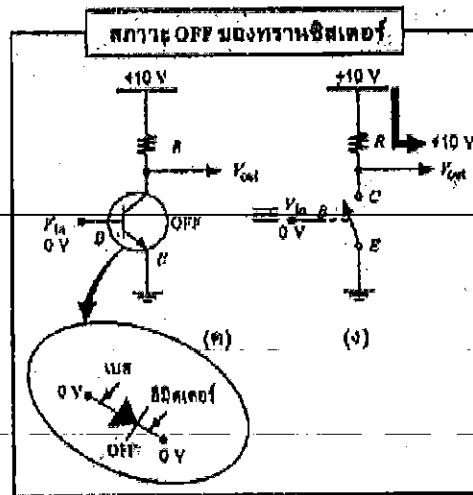
2.8 ทรานซิสเตอร์ที่ทำงานเป็นสวิตช์

การนำทรานซิสเตอร์ไปใช้งานเป็นสวิตช์การเปิดปิดวงจรของทรานซิสเตอร์จะถูกควบคุมโดยเบส-อิมิตเตอร์ไดโอด (B-E) นั่นคือ เมื่อ เบส-อิมิตเตอร์ไดโอด ได้รับไบอัสตรงทรานซิสเตอร์จะอยู่สถานะ ON แต่ถ้าเบส-อิมิตเตอร์ไดโอดได้รับไบอัสกลับทรานซิสเตอร์ก็จะอยู่ในสถานะ OFF

รูปที่ 2.10 ทรานซิสเตอร์ที่ทำงานเป็นสวิตช์ในสถานะออน [4]

โดยการป้อนกระแสเบส (I_B) ให้กับเบสของทรานซิสเตอร์ เพื่อให้รอยต่อระหว่างคอลเลกเตอร์กับ อิมิตเตอร์นำกระแสได้ และต้องจ่ายกระแสเบสให้ทรานซิสเตอร์นำกระแสจนอิมิตต์วจะเกิดกระแสไหลผ่านรอยต่อคอลเลกเตอร์กับอิมิตเตอร์ เปรียบได้ว่าสวิตช์ระหว่างจุด C และ E ทำงานได้

รูปที่ 2.11 ทรานซิสเตอร์ที่ทำงานเป็นสวิตช์ในสภาวะออฟ [4]

ดังรูปเมื่อหยุดปล่อยกระแสเบสให้กับเบสของทรานซิสเตอร์จะไม่สามารถทำงานเป็นสวิตช์ได้ กระแสคอลเลกเตอร์จะไม่ไหลผ่านรอยต่อไปสู่อิมิตเตอร์ ($I_C = 0$) ขณะนี้ทรานซิสเตอร์จะอยู่ในสภาวะคัตออฟ เปรียบได้ว่าสวิตช์ระหว่างจุด C และ E เปิดสวิตช์ระหว่างจุด C และ E เปิดสวิตช์ทำงานไม่ได้

เมื่อเราทราบถึงทฤษฎีพื้นฐานต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในโครงการนี้แล้วในบทต่อไปเราก็จะกล่าวถึงวิธีการดำเนินงานต่างๆตามทฤษฎีที่เราได้กล่าวไว้แล้วในบทนี้และลงมือทำชิ้นงานเพื่อทดสอบว่าจากที่ศึกษาทฤษฎีมาแล้วและลงมือปฏิบัติผลลัพธ์จะเป็นไปตามทฤษฎีหรือบทที่ 3

บทที่ 3

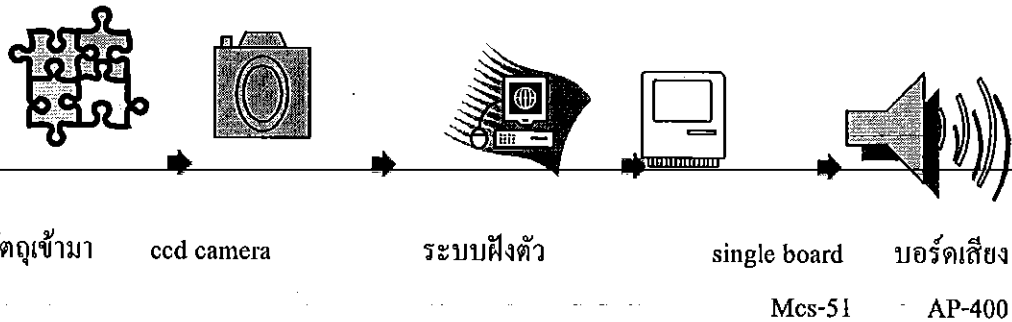
วิธีการดำเนินการ

หลังจากการศึกษาทฤษฎีและหลักการที่นำมาใช้กับโครงงานนี้จากบทที่ผ่านมา สามารถนำการประยุกต์ของหลักการดังกล่าวมาสร้างเป็นโครงงานที่สามารถใช้งานได้จริง

การดำเนินการของโครงงานนี้ได้วางแผนในการพัฒนาโดยรวม ออกเป็น 4 ส่วนคือ ส่วนแรก การค้นหาวัดจากรูปภาพโดยหลักการผลต่างของเมทริกซ์ ซึ่งขั้นต้นของส่วนนี้ได้ทำการทดลอง เพื่อเป็นการทดสอบการค้นหาวัดว่าสามารถใช้ได้จริง ส่วนที่สอง คือการเชื่อมต่อ (Interface) ระหว่างไมโครคอนโทรลเลอร์ กับ กล้องซีซีดี เพื่อรับสัญญาณจากกล้องซีซีดีมาเก็บในหน่วยความจำเพื่อนำไปประมวลผลต่อไป ในกระบวนการนี้จำเป็นต้องอาศัยความชำนาญและทักษะของผู้โปรแกรมมาก เมื่อจัดการกับลำดับสัญญาณข้อมูลได้แล้วจึงนำวิธีการโปรแกรมจากส่วนของคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลมาโปรแกรมลงในไมโครคอนโทรลเลอร์ ส่วนที่สามคือการรวมงานเพื่อสร้างเอาต์พุตที่ต้องการออกมาโดยขั้นต้นนั้นจะทำการส่งข้อมูลจากไมโครคอนโทรลเลอร์ที่ประมวลผลแล้ว ไปที่ SINGLE BOARD START C-51 โดยส่งผ่านทางพอร์ตอนุกรม(RS-232) และส่วนสุดท้ายคือ เมื่อ SINGLE BOARD START C-51 ได้รับสัญญาณผ่านทางพอร์ตอนุกรม (RS-232)แล้วจะดำเนินการส่งสัญญาณลอจิก 0 ออกทางพอร์ท1 โดยจะผ่านทรานซิสเตอร์BC547 เพื่อทำการเปลี่ยนจากสัญญาณลอจิก 0 เป็นสัญญาณลอจิก 1 เพื่อส่งการให้บอร์ดเสียงAP-400 ทำงานเป็นลำดับต่อไป

3.1 รูปแบบของระบบไล่นก

โปรแกรมของระบบไล่นกในโครงงานนี้จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนแรก ทำหน้าที่รับภาพการเคลื่อนไหวที่ตรวจจับด้วยกล้องซีซีดี ส่วนที่สอง ไมโครคอนโทรลเลอร์ประมวลผลและวิเคราะห์โดยพัฒนาด้วยภาษาแอสเซมบลีและส่งเอาต์พุตออกทางพอร์ตอนุกรม ส่วนที่สามคือ SINGLE BOARD START C-51 รับข้อมูลมาทางพอร์ตอนุกรมโดยเมื่อรับข้อมูลเข้ามาทางพอร์ตอนุกรมแล้วก็จะดำเนินการ ให้บอร์ดเสียง AP-400 ทำงานตามที่ได้โปรแกรมไว้โดยพัฒนาด้วยภาษาแอสเซมบลี

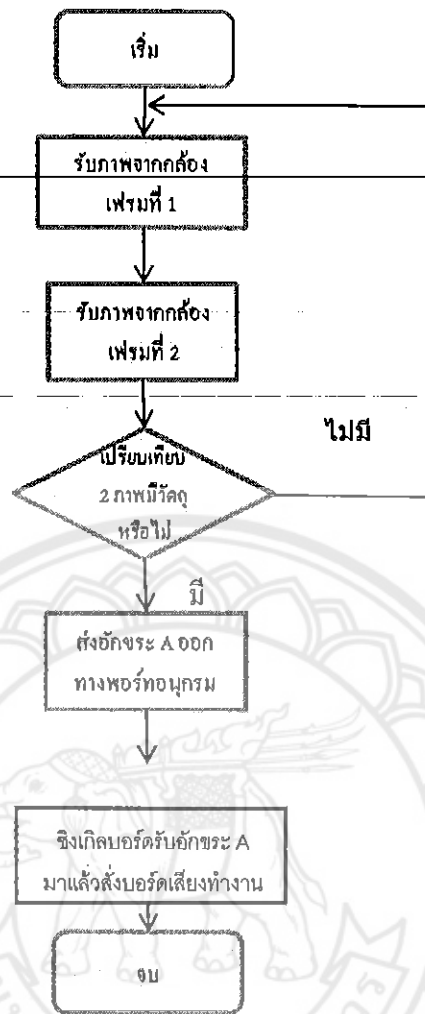

รูปที่ 3.1 ได้แสดงการทำงาน โดยรวมของระบบไล่นก

เริ่มจากการจับภาพจากการจับภาพจากกล้องซีซีดีที่ได้ติดตั้งไว้ เข้าสู่ไมโครคอนโทรลเลอร์เพื่อทำหน้าที่วิเคราะห์เปรียบเทียบกับภาพอ้างอิง เมื่อมีการเคลื่อนไหวหรือมีวัตถุรวมถึงนก เข้ามาในจุดที่วางระบบนี้ไว้ไมโครคอนโทรลเลอร์จะทำการส่งเอาท์พุทออกทางพอร์ทอนุกรมที่ได้ทำการเชื่อมต่อไว้กับ SINGLE BOARD START C-51 หลังจากที่ SINGLE BOARD START C-51 รับข้อมูลเข้ามาแล้วก็จะส่งการให้บอร์ดเสียง AP-400 ขับเสียงออกมาโดยเสียงที่ขับออกมาจะมีทั้งหมด 4 เสียงโดยแต่ละเสียงนั้นจะเป็นนกล่าชนิดต่าง ๆ เมื่อนกได้ยินเสียงเหล่านี้ก็จะแตกตื่นและบินหนีไปในทันที

3.2 การควบคุมการประมวลผลทำงานของระบบไล่นกโดยหลักการผลต่างของเมทริกซ์

การทำงานของระบบฝังตัวนั้นมีการประมวลผลภาพและตัดสินใจจากภาพที่รับเข้ามาโดยมีลำดับการทำงานเป็นดังนี้ เมื่อเริ่มต้นไมโครคอนโทรลเลอร์จะรับรูปภาพเข้ามาเก็บไว้ในหน่วยความจำเป็นภาพที่หนึ่ง ต่อจากนั้นจะรับรูปภาพเข้ามาเก็บไว้ในหน่วยความจำอีกเป็นภาพที่สองแล้วนำภาพทั้งสองมาเปรียบเทียบกันโดยใช้วิธีการผลต่างของเมทริกซ์เพื่อตรวจสอบว่ามีหรือไม่มีวัตถุ และถ้าหากไม่มีวัตถุก็จะตรวจสอบต่อไปเรื่อยๆ แต่ถ้ามีวัตถุจะส่งอักขระ "A" ออกไปทางพอร์ทอนุกรมและเมื่อ SINGLE BOARD START C-51 รับข้อมูลเข้ามาแล้วจึงสั่งให้บอร์ดเสียง AP-400 ทำงาน โดยสามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

รูปที่ 3.2 แผนภาพแสดงการทำงานของระบบไลน์ก [1]

จากรูปที่ 3.2 เราจะอธิบายว่าทำไมต้องส่งอักขระ “A” เนื่องจากต้องการจะเชื่อมต่อระบบ ฟังตัวกับ บอร์ด start-c51-เข้าด้วยกัน-เพื่อต้องการให้-start-c51-ทำงาน-เมื่อมีนกเข้ามา-แสดงว่า ต้องมีสัญญาณอะไรบางอย่างมา trick ให้ start c51 ทำงาน แล้วตัวที่ trick นั้นก็คืออักขระ “A” นั่นเอง ซึ่งมันไม่จำเป็นต้องเป็นอักขระ “A” มันเป็นอักขระอะไรก็ได้ เพียงแต่เราตั้งค่าให้ระบบ ฟังตัวว่าต้องส่งอักขระอะไรและบอร์ด start c51เข้าใจว่าต้องรับอักขระอะไรเป็นต้น

3.3 การเขียนโปรแกรม

ในการประมวลผลภาพจากกล้องซีซีดี นั้นภาพที่รับมาจากกล้องจะเป็นภาพขาวดำมีลักษณะ 1 พิกเซลแทนด้วยพิกเซลละ 1 ไบต์ซึ่งข้อมูล 1 ไบต์นี้จะเก็บระดับของค่าสีได้ 256 ระดับ ถ้าค่าพิกเซลที่รับมามีค่าเป็น 0 จะเป็นสีขาว แต่ถ้าพิกเซลรับมามีค่าเป็น 255 พิกเซลนั้นจะเป็นสีดำ

ความละเอียดของภาพจะมีขนาด $288 \times 21 = 6048$ พิกเซล

ในส่วนของการเขียนโปรแกรมจะมีวิธีการดังต่อไปนี้คือ

3.3.1 การรับภาพมาจากกล้องซีซีดีจะใช้วิธีการเขียนโปรแกรมวนมารับข้อมูลจากกล้องซีซีดีครั้งละ 1 ไบต์ โดยเก็บไว้ในหน่วยความจำจนกระทั่งหมดหนึ่งภาพ และนำรูปภาพนี้ไปประมวลผลต่อไป

3.3.2 การเขียนโปรแกรมประมวลผลภาพโดยใช้วิธีการผลต่างของเมทริก จะทำการเปรียบเทียบรูปภาพจากสองรูปซึ่งได้เก็บไว้ในหน่วยความจำแล้ว โดยอ่านค่าของและพิกเซลของทั้งสองภาพออกมาแล้วนำมาลบกัน ถ้าผลที่ได้ลบกันออกมาให้ค่าที่เกิน 20 ระดับ จะถือว่ามีความแตกต่างในพิกเซลนั้น เพราะว่าที่ลบกันออกมาแล้วเกิน 20 เพราะเป็นค่าที่เหมาะสมแล้ว(จากการทดลอง)ถ้าปรับให้น้อยกว่านี้จะเป็นการทำให้กล้องตรวจพบวัตถุได้ง่าย ถ้ามากกว่านี้จะทำให้กล้องตรวจพบวัตถุได้ยากเป็นต้น

3.3.3 การเขียนโปรแกรมติดต่อกับ SINGLE BOARD ผ่านการสื่อสารแบบอนุกรมใช้มาตรฐาน RS232 โดยจะส่งอักขระAออกไป การส่งอักขระAออกไปนี้ก็คือเมื่อตรวจพบว่ามีวัตถุ

3.3.4 เมื่อ SINGLE BOARD รับอักขระAเข้ามาแล้วก็จะทำการสั่งให้พอร์ตขนาน P1 ทำงานโดยจะขับลอจิก 0 ออกมาทาง P1.0 ถึง P1.5 โดยในแต่ละพอร์ตจะนำไปต่อกับเสียงหนึ่งเสียงผ่านทางทรานซิสเตอร์ BC547 โดยทุกครั้งที่มีการส่งอักขระAเข้ามาจะมีการส่งลอจิก 0 ออกหนึ่งพอร์ต และโปรแกรมจะทำงานสลับกันไประหว่าง P1.0 ถึง P1.3 ทั้ง 4 พอร์ต

จากการศึกษาจะพบว่าทฤษฎีที่ได้ศึกษาไว้ในบทที่ 2 นั้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นโครงการได้จริงโดยเริ่มตั้งแต่การออกแบบรูปแบบของระบบไล่นกจากนั้นสร้างFlow chart แล้วจึงมาพัฒนาโปรแกรมด้วยภาษาแอสเซมบลีเสร็จแล้วจึงดำเนินการทดสอบผลการใช้งานในบทยกต่อไป

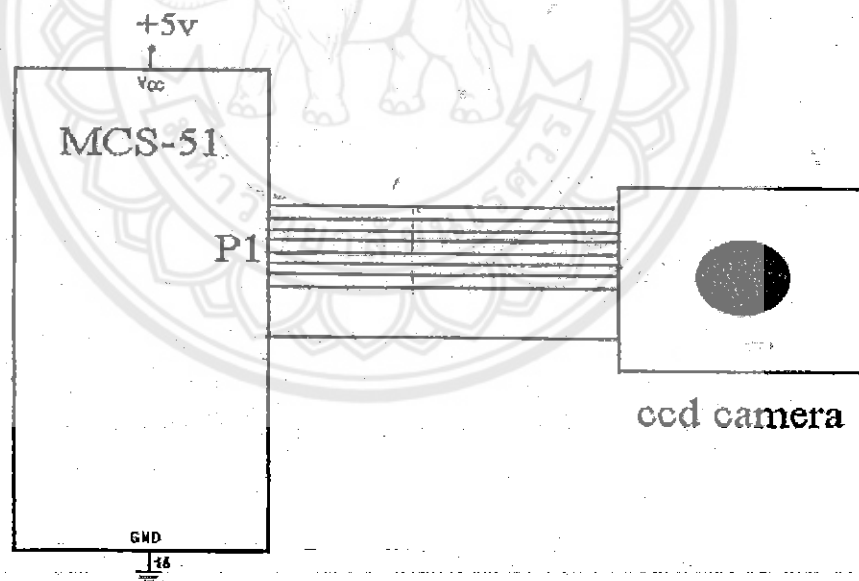
บทที่ 4

ผลการทดลอง

หลังการที่ได้นำหลักการของทฤษฎีบทในบทที่ 2 นำมาประยุกต์ใช้ออกแบบสร้างเป็นโครงการแล้วในบทนี้จึงมุ่งมั่นที่จะศึกษาทดสอบการทำงานของระบบไถ่กว่าสามารถใช้งานได้จริงดังที่ได้ออกแบบระบบไว้ในบทที่ 3 ได้จริงหรือไม่โดยจะแบ่งการทดลองเป็น หัวข้อดังต่อไปนี้

4.1 การติดต่อไมโครคอนโทรลเลอร์กับกล้อง

การติดต่อกับกล้องด้วยไมโครคอนโทรลเลอร์จะรับข้อมูลมาโดยการสื่อสารแบบขนาน โดยส่งข้อมูลมาที่ไมโครคอนโทรลเลอร์ทีละ 1 พิกเซล พิกเซลละ 8 บิต และมีขาสัญญาณเพื่อกำหนดจังหวะการทำงาน 1 ขาสัญญาณ จากรูปที่ 4.1 นี้แสดงการเชื่อมต่อระหว่างไมโครคอนโทรลเลอร์กับกล้องซึ่งซีดีจะมีขาสัญญาณข้อมูลใช้ในการส่งข้อมูลส่งข้อมูลรูปภาพมาที่ไมโครคอนโทรลเลอร์และมีขาสัญญาณควบคุมการทำงานควบคุมการรับส่งภาพ

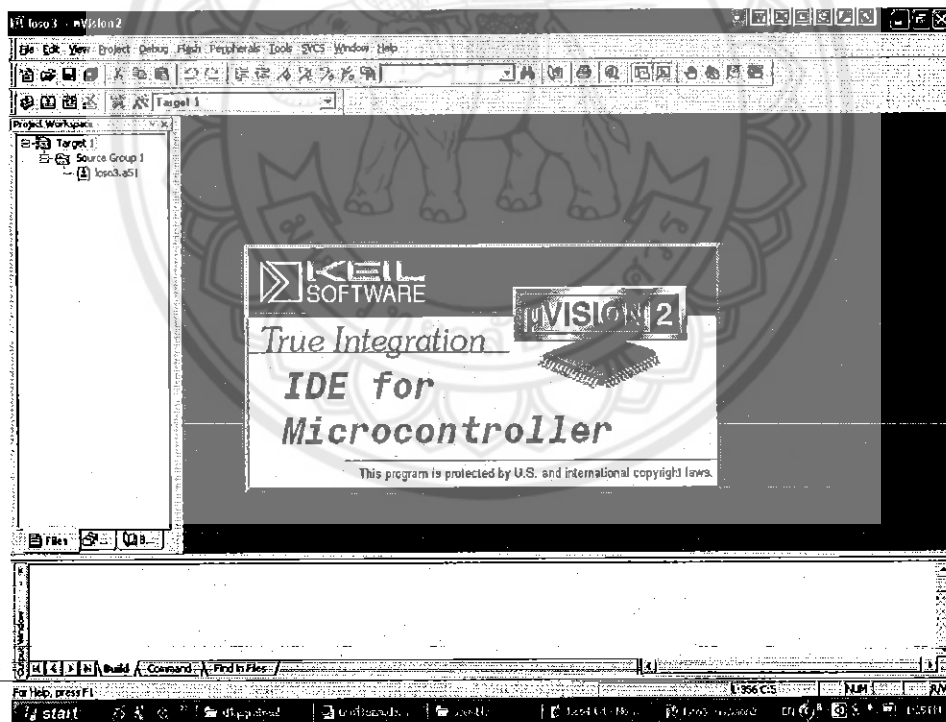
รูปที่ 4.1 การเชื่อมต่อระหว่างไมโครคอนโทรลเลอร์กับกล้องซีดี [1]

จากรูปที่ 4.1 นี้แสดงการเชื่อมต่อระหว่างไมโครคอนโทรลเลอร์กับกล้องซีซีดีจะมี ขาดัญญาณข้อมูลใช้ในการส่งข้อมูลส่งข้อมูลรูปภาพมาที่ไมโครคอนโทรลเลอร์และมีขาดัญญาณ ความคุมการทำการควบคุมการรับส่งภาพ

4.2 การทดลองการส่งข้อมูลผ่านการสื่อสารอนุกรมในระบบฝังตัว

เนื่องจากโครงการนี้มีความจำเป็นอย่างมากที่จะใช้การสื่อสารอนุกรมในการติดต่อระหว่าง ระบบฝังตัวกับซิงเกิลบอร์ดเพื่อที่จะให้การทำงานของระบบเป็นไปดังที่กล่าวไว้แล้วในบทที่สาม ดังนั้นจึงต้องมีการทดลองว่าระบบฝังตัวนั้นสามารถส่งข้อมูลผ่านทาง การสื่อสารอนุกรมได้จริง ก่อนที่จะทำการติดต่อกับซิงเกิลบอร์ด โดยโปรแกรมที่ใช้ในการทดลองรับข้อมูลผ่านการสื่อสาร อนุกรมจากระบบฝังตัว คือ Hyper Terminal และ Hyper Terminal คือโปรแกรมที่ใช้ในการรับ หรือส่งข้อมูลผ่านทาง การสื่อสารอนุกรม (RS 232)

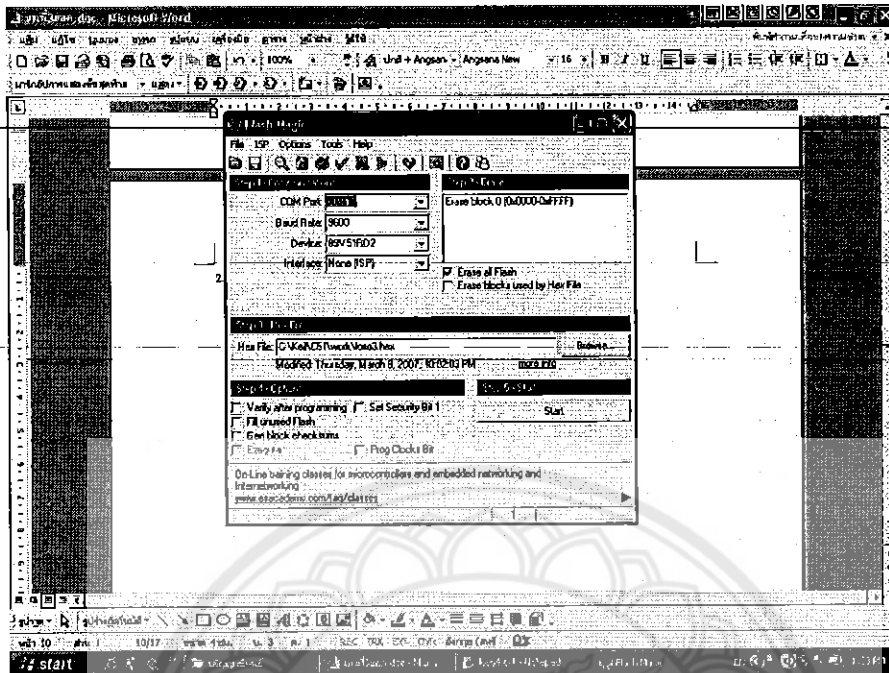
4.2.1 ทำการเขียนโปรแกรมโดยใช้โปรแกรม KEIL ที่พัฒนาขึ้นด้วยภาษาแอสเซมบลีใส่ลงใน ระบบฝังตัวเพื่อให้ส่งข้อมูลอักขระ“A” ผ่านทางการสื่อสารอนุกรม โดยตัวโปรแกรม สามารถดูได้จาก ภาคผนวก ข

รูปที่ 4.2 โปรแกรม KEIL

จากรูป 4.2 โปรแกรม KEIL เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการเขียนภาษา C หรือ Assembly

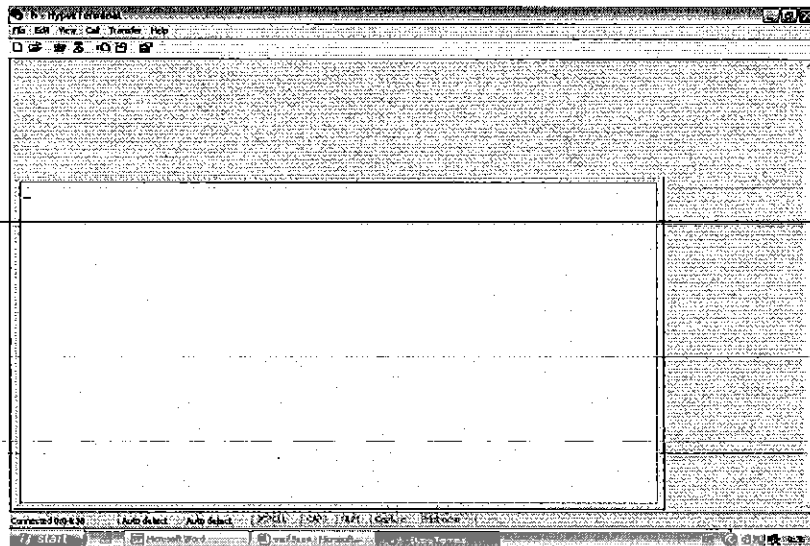
4.3.2 โหลดโปรแกรมที่เขียนลงระบบฝังตัวโดยใช้โปรแกรม FLASH MAGIC

รูปที่ 4.3 โปรแกรม FLASH MAGIC

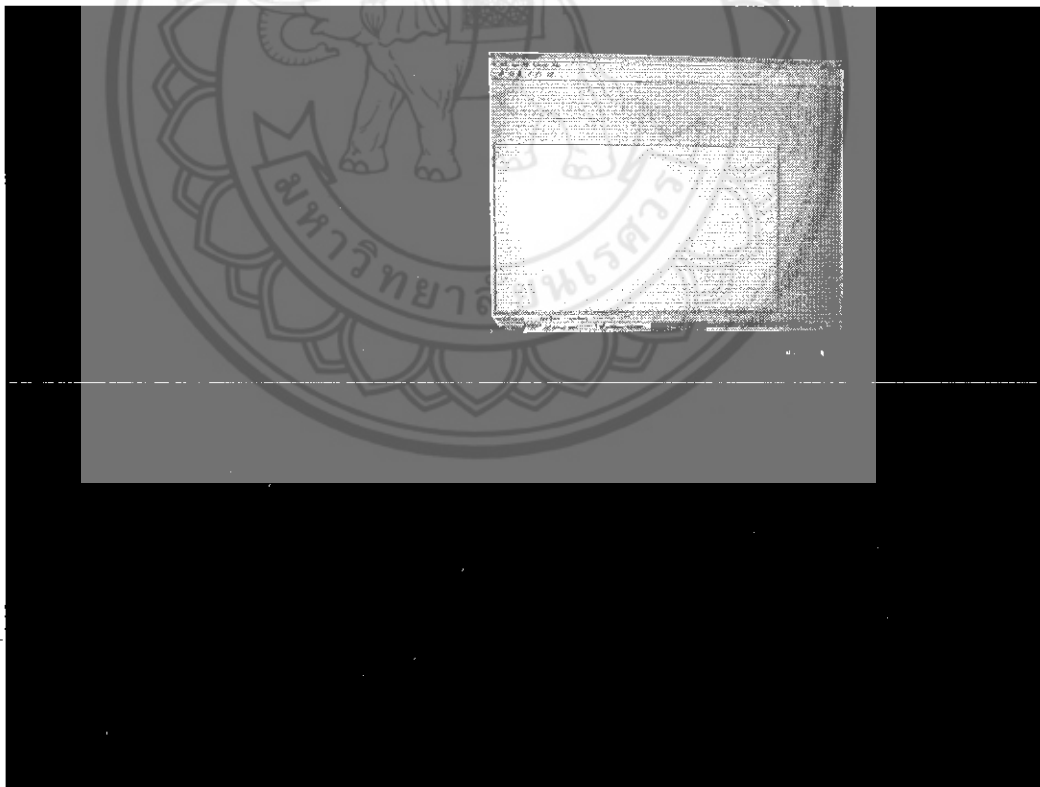
จากรูปที่ 4.3 โปรแกรม FLASH MAGIC เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการดาวน์โหลดโปรแกรมที่เขียนด้วยภาษา C หรือ Assembly

4.2.3 เมื่อโหลดโปรแกรมเสร็จแล้วทำการทดสอบว่าระบบฝังตัวสามารถส่งอักขระ “A” ผ่านทางการสื่อสารแบบอนุกรมได้จริงหรือไม่ โดยใช้โปรแกรม Hyper Terminal เป็นตัวทดสอบรับข้อมูล

รูปที่ 4.4 เมื่อยังไม่ตรวจพบวัตถุหน้าต่างของ โปรแกรมจะไม่แสดงผล

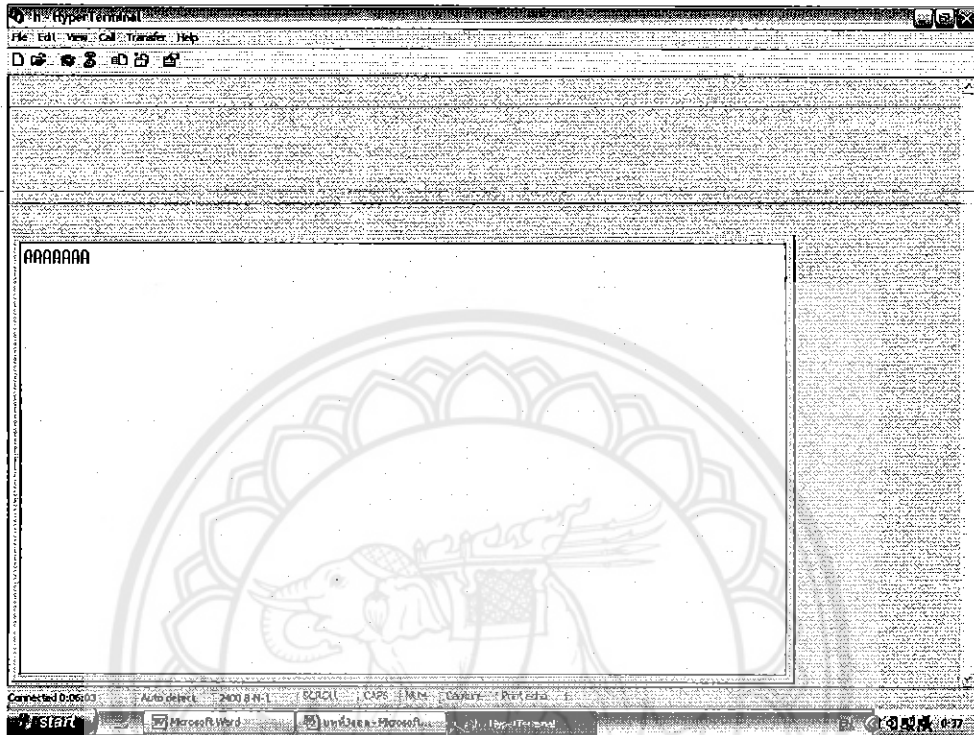
จากรูปที่ 4.4 เมื่อยังไม่ตรวจพบวัตถุ หน้าต่างของโปรแกรม Hyper Terminalจะยังไม่แสดงผล โดยในที่นี้จะยังไม่ให้วัตถุผ่านเข้าไปในบริเวณที่ตั้งกล้อง

รูปที่ 4.5 เมื่อตรวจพบวัตถุหน้าต่างของ โปรแกรมจะแสดงผล

15000571.

จากรูปที่ 4.5 และ 4.6 ในที่นี้จะให้วัตถุผ่านเข้ามาในบริเวณที่ตั้งกล้อง เมื่อระบบฟังตัวตรวจพบวัตถุจะส่ง อักขระ "A" ออกมา และหน้าต่างของโปรแกรม Hyper Terminal แสดงให้เห็นแล้วว่าระบบฟังตัวสามารถส่งอักขระ "A" ออกมาได้จริง

110
83555
2549

รูปที่ 4.6 หน้าต่างของโปรแกรม Hyper Terminal แสดงผลอักขระ A

จากการทดลองนี้จะเห็นได้ชัดว่าระบบฟังตัวสามารถส่งอักขระ "A" ผ่านทางการสื่อสารแบบอนุกรมได้จริง ด้วยหลักการดังที่ได้ทำการทดลองนี้ ดังนั้นจึงสามารถที่จะทำการเชื่อมต่อระหว่างระบบฟังตัวกับซิงเกิลบอร์ดผ่านการสื่อสารแบบอนุกรมได้เป็นลำดับต่อไป

4.3 การทดลองการรับข้อมูลผ่านการสื่อสารอนุกรมในซิงเกิลบอร์ด

เมื่อสามารถทดสอบได้แล้วว่าระบบฝั่งตัวสามารถส่งอักขระ A ผ่านทางการสื่อสารแบบอนุกรมได้จริง ลำดับต่อไปจึงเป็นการทดลองการรับข้อมูลผ่านการสื่อสารแบบอนุกรมในซิงเกิลบอร์ด โดยจะใช้โปรแกรม Hyper Terminal เป็นตัวส่งอักขระ A ผ่านการสื่อสารแบบอนุกรมไปยังซิงเกิลบอร์ด

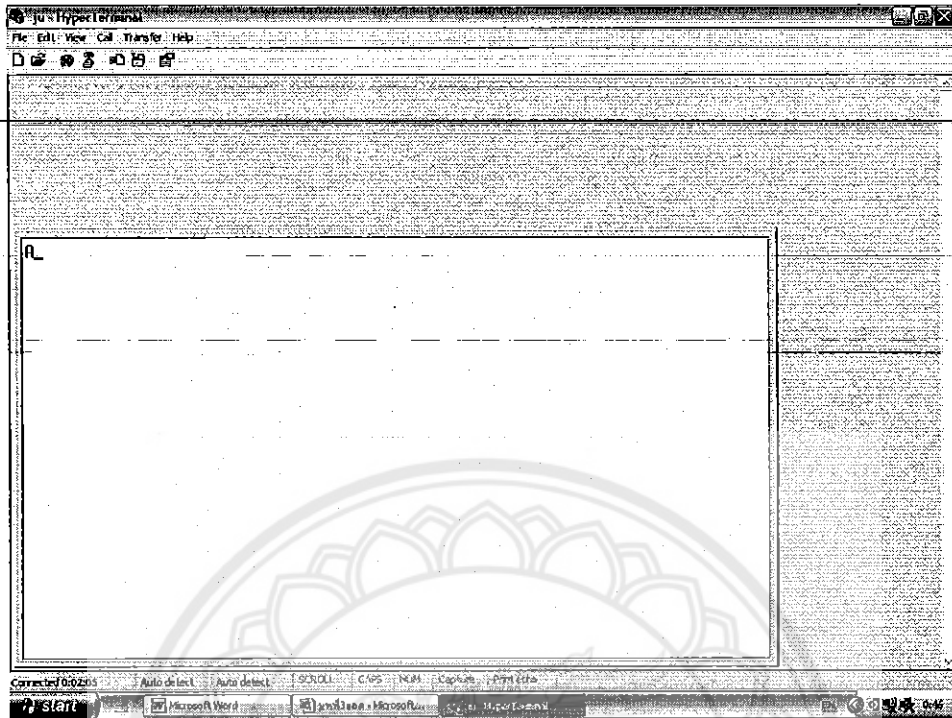
4.3.1 ทำการต่ออุปกรณ์ระหว่างคอมพิวเตอร์กับซิงเกิลบอร์ดโดยใช้การสื่อสารแบบอนุกรม (RS 232)

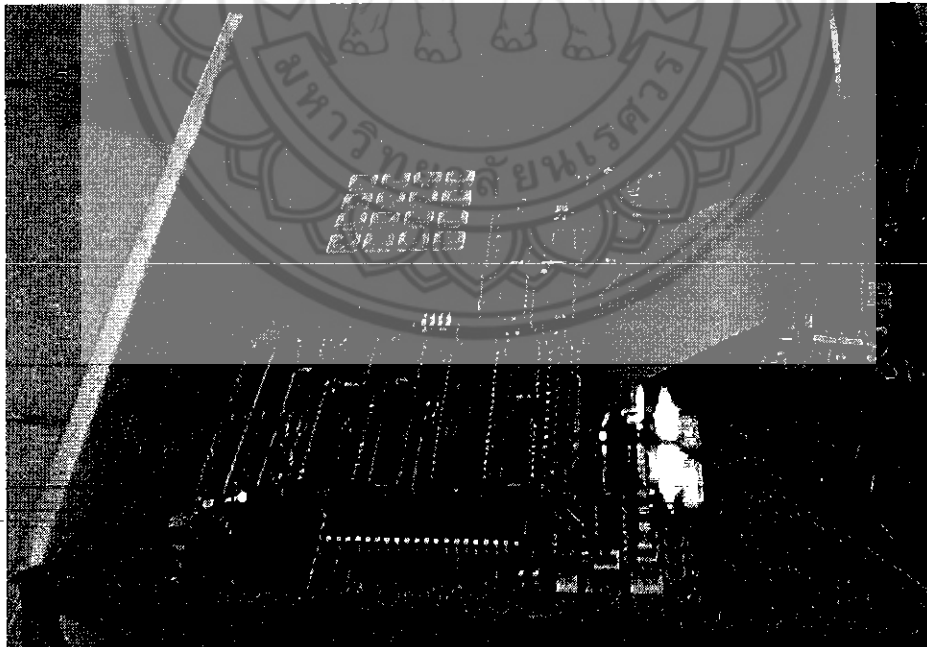
รูปที่ 4.7 เชื่อมต่อคอมพิวเตอร์กับซิงเกิลบอร์ดโดยใช้การสื่อสารแบบอนุกรม(RS 232)

จากรูปที่ 4.7 เป็นการเชื่อมต่อระหว่างคอมพิวเตอร์ กับ ซิงเกิลบอร์ด โดยต่อผ่านทาง การสื่อสารอนุกรมเพื่อใช้ในการทดสอบ การรับข้อมูลผ่านการสื่อสารอนุกรมของ ซิงเกิลบอร์ด

4.3.2 ส่งอักขระ A ไปยังซิงเกิลบอร์ดโดยใช้โปรแกรม Hyper Terminal

รูปที่ 4.8 ส่งอักขระ A ไปยังซิงเกิลบอร์ด

รูปที่ 4.9 ซิงเกิลบอร์ดรับอักขระ A

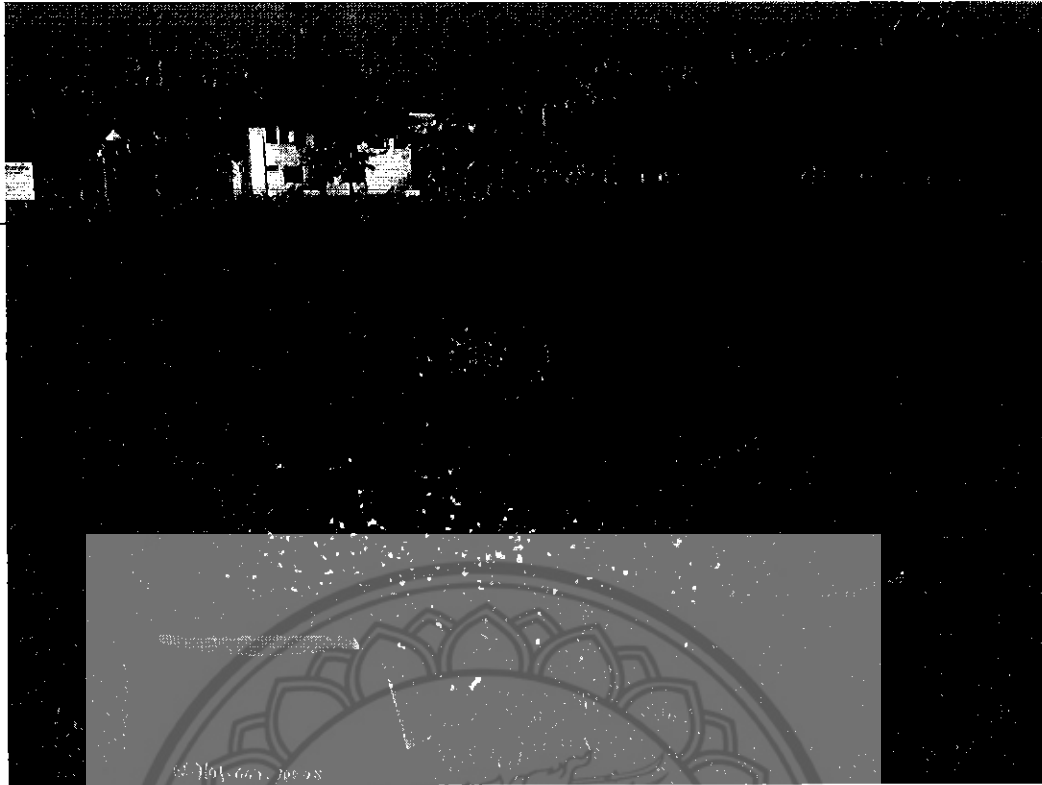
จากรูปที่ 4.8 และ 4.9 เป็นการทดสอบการรับข้อมูลของ ซิงเกิลบอร์ด โดยผู้ทดลองได้เปิดโปรแกรม Hyper Terminal ขึ้นมาจากนั้นก็พิมพ์อักษร "A" ที่หน้าต่างของโปรแกรม Hyper Terminal จึงแสดงผลอักษร "A" จากนั้นมาสังเกตที่ ซิงเกิลบอร์ด จะพบว่า มีไฟติดที่ พอร์ต 1 จึงแสดงได้ว่า ซิงเกิลบอร์ด สามารถรับข้อมูลผ่านทาง การสื่อสารอนุกรมได้จริง

จากการทดลองจะสังเกตได้ว่าซิงเกิลบอร์ดรับอักษร A เข้ามาแล้วไฟที่พอร์ทขนาน P1 จะวิ่งสลับไปเรื่อยๆ ซึ่งเป็นเช่นนี้เนื่องจากว่าผู้จัดทำได้กำหนดไว้ในตัวโปรแกรมของซิงเกิลบอร์ด โดยกำหนดไว้ว่าเมื่อมีการรับอักษร A เข้ามาให้โปรแกรมทำงานโดยสั่งให้หลอดไฟวิ่งสลับไปเรื่อยๆโดยตัวโปรแกรมสามารถดูได้จาก ภาคผนวก ค

เมื่อสรุปโดยรวมแล้วจะพบว่าระบบฝังตัวสามารถส่งอักษร A ผ่านทางการสื่อสารแบบอนุกรมได้จริงและซิงเกิลบอร์ดสามารถรับอักษร A โดยผ่านการสื่อสารแบบอนุกรมได้จริงเช่นกันดังนั้นจึงสามารถที่จะทำการเชื่อมต่อระบบฝังตัวกับซิงเกิลบอร์ดได้ เพื่อที่จะได้เชื่อมต่อกับบอร์ดเสียง AP-400 เป็นลำดับต่อไป โดยหลักการทั้งหมดได้อธิบายไว้โดยละเอียดแล้วในบทที่สาม

4.4 ผลการทดลองการใช้ระบบฝังตัวในการตรวจจับความเคลื่อนไหว

การทดลองการใช้ระบบตรวจจับการเคลื่อนไหว ได้ทดลองตั้งกล้องไว้ในพื้นที่ที่ต้องการตรวจจับความเคลื่อนไหวของนก พบว่าในเหตุการณ์ปกติไม่มีนกเข้ามา ระบบฝังตัวจะคอยตรวจสอบความเคลื่อนไหวไปเช่นนี้เข้าไปตลอดมา โดยจะยังไม่มีการส่งสัญญาณไปยังซิงเกิลบอร์ด เมื่อมีเหตุการณ์ไม่ปกติมีนกเข้ามา ระบบฝังตัวจะคอยตรวจจับความเคลื่อนไหวและมีการส่งข้อมูลไปยังซิงเกิลบอร์ด ซึ่งแบ่งสถานการณ์ออกเป็นหลายๆ กรณีด้วยกันดังจะสังเกตได้จากภาพข้างล่างต่อไปนี้

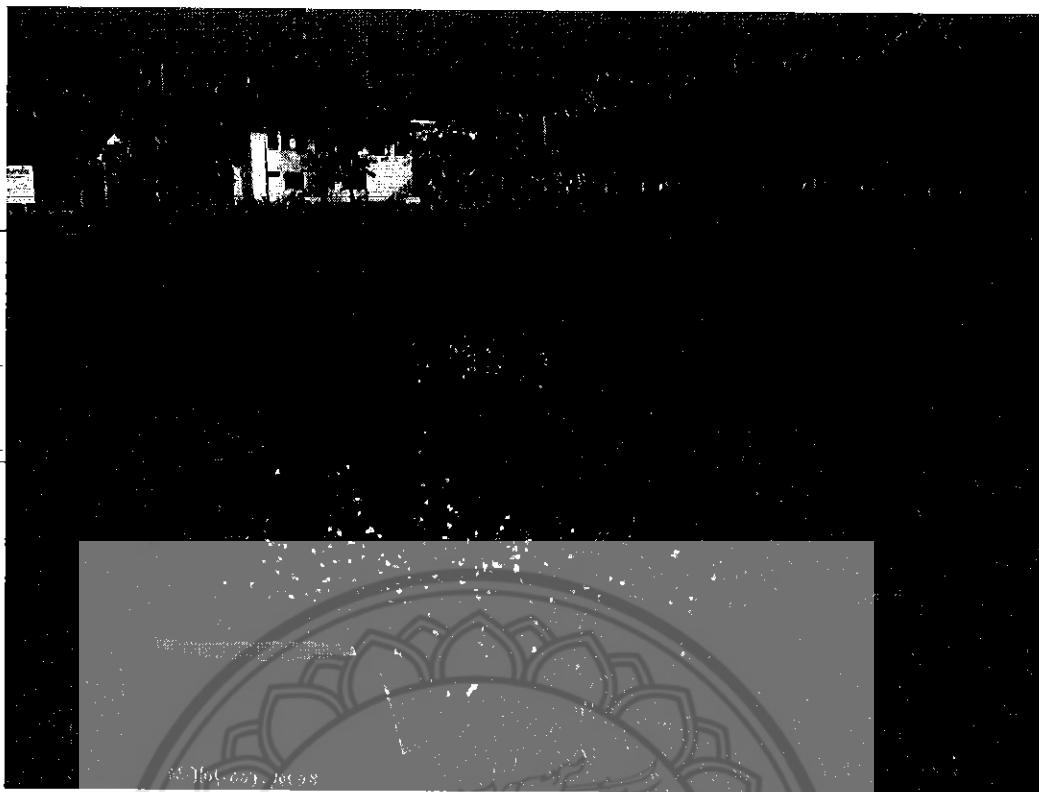
รูปที่ 4.10 ภาพเหตุการณ์ช่วงเวลาที่ตรงจับภาพในเวลากลางวัน ขณะที่ไม่มिनกเข้ามา

กรณีที่ 1 จากรูปที่ 4.10 ภาพเหตุการณ์ช่วงเวลาที่ตรงจับภาพในเวลากลางวัน ขณะที่ไม่มिनกเข้ามาระบบไลน์ก็ยังไม่ทำงาน ต่อมาเมื่อมिनกเข้ามา ระบบฝังตัวจะเห็นนกที่เข้ามาเป็นวัตถุ ระบบฝังตัวจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาพที่เปลี่ยนแปลงไปผิดปกติไปจากภาพเดิม เนื่องจากค่าผลรวมของพิกเซลที่ได้จากผลต่างของเมทริกซ์ มีค่ามากเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ได้ตั้งค่าไว้ ในการประมวลผลภาพของระบบฝังตัว จึงมีการส่งสัญญาณจากระบบฝังตัวไปยังซิงเกิลบอร์ดและซิงเกิลบอร์ดจึงสั่งให้บอร์ด AP-400 ทำงาน เพื่อปล่อยเสียงนกออกผ่านทางเครื่องขยายขนาด 50 วัตต์ ออกทางลำโพง ดังรูปที่ 4.11และ รูปที่ 4.12

รูปที่ 4.11 เมื่อมีคนเข้ามาในบริเวณตรวจจับของระบบไลน์ก

จากรูปที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าเมื่อมีคนเข้ามาแล้วจึงมีการส่งสัญญาณจากระบบฝังตัวไปยัง ซิงเกิลบอร์ดและซิงเกิลบอร์ดจึงสั่งให้บอร์ด AP – 400 ทำงาน เพื่อปล่อยเสียงนกออกผ่านทาง เครื่องขยายขนาด 50 วัตต์ ออกทางลำโพง และผลลัพธ์ที่ได้จะปรากฏในรูปที่ 4.12

รูปที่ 4.12 เมื่อระบบไล่นกทำงานแล้ว

จากรูปที่ 4.12 เมื่อระบบไล่นกทำงานแล้วจะพบว่านกบินหนีไปหมดเหลืออีกประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ ที่ไม่บิน ไปอาจเป็นเพราะว่ารัศมีที่นกอยู่ห่างนั้น ไกลเกิน 40 เมตร

กรณีที่ 2

รูปที่ 4.13 ภาพเหตุการณ์ช่วงเวลาที่ตรวจจับภาพในเวลากลางคืน ขณะที่ไม่มินิกเข้ามา

กรณีที่ 2 จากรูปที่ 4.13 ภาพเหตุการณ์ช่วงเวลาที่ตรวจจับภาพในเวลากลางคืน ขณะที่ไม่มินิกเข้ามา ระบบไล่นกก็จะยังไม่ทำงาน แต่เนื่องจากธรรมชาติของนกที่เป็นปัญหาให้กับเกษตรกรไทยนั้น จะไม่หากินในเวลากลางคืนเราจึงไม่ได้ภาพที่นกจะเข้ามาในบริเวณทดลอง แต่จากการศึกษาข้อมูลของระบบฝังตัวนี้ ทำให้ทราบว่า เมื่อมีเหตุการณ์ไม่ปกติคือมีวัตถุเข้ามาในบริเวณตรวจจับ ระบบฝังตัวจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาพที่เปลี่ยนแปลงไป ผลที่ได้รับคือระบบฝังตัวจะมองว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงในระหว่างขณะที่มีวัตถุเข้ามาทำให้ระบบฝังตัวประมวลผลได้ว่าเหตุการณ์ปกติ เนื่องจากค่าผลรวมของพิกเซลที่ได้จากผลต่างของเมตริกซ์นั้น มีค่าไม่มากพอเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ได้ตั้งค่าไว้ในการประมวลผลของระบบฝังตัว ทำให้ไม่มีการส่งสัญญาณไปที่ซิง-เกิลบอร์ด

ในส่วนของตารางที่ 4.1 นี้ จะเป็นการนำเอาบอร์ดเสียง AP – 400 เชื่อมต่อกับซิงเกิลบอร์ดและซิงเกิลบอร์ดเชื่อมต่อกับระบบฝังตัวมาใช้ทดสอบการขับไล่นก สถานที่ใช้ทดสอบคือสนามหญ้า

ตารางที่ 4.1 ตารางอธิบายผลการทดลองการใช้เครื่องไล่นกทำงานร่วมกับระบบฝังตัว

กรณี ที่	ช่วงเวลา ที่จับภาพ	เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	ภาพที่แสดง ในเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นว่า มีวัตถุ/ไม่มี วัตถุ	ไมโครคอนโทรลเลอร์ ทำการเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่าง ภาพที่เปลี่ยนแปลงว่า เป็น เหตุการณ์ที่มีการ เปลี่ยนแปลง /ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	การทำงานของ บอร์ด เสียงเพื่อขับ ไล่นก ทำงาน / ไม่ทำงาน
1	กลางวัน	นกพิราบเข้ามาใน บริเวณที่ตั้งกล้อง	ไม่มีวัตถุ (นกพิราบ)	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ไม่ทำงาน
			มีวัตถุ (นกพิราบ)	มีการเปลี่ยนแปลง	ทำงาน
2	กลางคืน	นกพิราบเข้ามาใน บริเวณที่ตั้งกล้อง	ไม่มีวัตถุ (นกพิราบ)	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ไม่ทำงาน
			มีวัตถุ (นกพิราบ)	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ไม่ทำงาน

จากการทดลองจะเห็นว่าระบบไล่นกสามารถทำงานได้จริง โดยสามารถตรวจจับผลต่างของภาพได้ในกรณีที่เป็นกลางวันแต่ระบบไล่นกไม่สามารถทำงานได้ใน กรณีที่เป็นกลางคืน เนื่องมาจากว่ากล้องจะเก็บค่าระดับความเข้มของสีได้ในระดับเดียวคือสีดำ ดังนั้นเมื่อมีวัตถุเข้ามาในบริเวณที่ตั้งกล้องของระบบฝังตัวจึงไม่สามารถตรวจจับความแตกต่างของภาพได้ดังนั้นบอร์ด AP – 400 จึงไม่ทำงาน

ในลำดับต่อไปนี้จะเป็นการทดสอบเสียงนกแล้วว่าสามารถใช้ขับไล่นกพิราบได้จริงหรือไม่ โดยใช้บอร์ดเสียง AP – 400 เชื่อมต่อกับ เครื่องขยาย แล้วเข้าลำโพงขยายเสียงขนาด 50 วัตต์ สถานที่ใช้ทดสอบคือลานตากข้าว

ตารางที่ 4.2 ตารางบันทึกผลการทดสอบเสียงที่ใช้จับไล่นก

การทดสอบครั้งที่	เสียงนกที่ใช้ทดสอบ	ระยะห่างระหว่างนกกับลำโพง	ผลของการจับไล่นกพิราบ
		โดยประมาณ	
1	เสียงนกเหยี่ยว	0-40 เมตร 40-50 เมตร	สำเร็จ ไม่สำเร็จ
2	เสียงนกเหยี่ยว	0-40 เมตร 40-50 เมตร	สำเร็จ ไม่สำเร็จ
(เวลาห่างจากครั้งที่1 ไปประมาณ 10 นาที)			
3	เสียงนกเหยี่ยว	0-40 เมตร 40-50 เมตร	สำเร็จ ไม่สำเร็จ
(เวลาห่างจากครั้งที่2 ไปประมาณ 10 นาที)			
4	เสียงนกเหยี่ยว	0-40 เมตร 40-50 เมตร	สำเร็จ ไม่สำเร็จ
(เวลาห่างจากครั้งที่3 ไปประมาณ 30 นาที)			

*หมายเหตุ นกที่พบมีชนิดเดียวและมีประมาณ 5,000 ตัว

จากการสังเกตปฏิกิริยาของนกพิราบเมื่อได้ยินเสียงนกเหยี่ยว จะพบว่านกพิราบมีอาการตื่นตกใจก่อนจะบินหนี ประกอบกับผู้ทดลองได้สอบถามกับคนงานบริเวณนั้นก็เห็นตรงกันว่านกมีอาการตื่นกลัว จากการทดสอบจะพบว่าจะมีนกส่วนหนึ่งซึ่งไม่สามารถจับไล่ได้ประมาณ 5% สาเหตุน่าจะเกิดจากระยะห่างระหว่างลำโพงกับนกที่มากเกินไป แต่โดยภาพรวมแล้วถือว่าสามารถจับไล่นกได้ นกที่ถูกจับไล่จะบินหนีไปช่วงเวลาหนึ่งแล้วจึงกลับมารวมกันใหม่โดยใช้เวลาไม่นาน

บทที่ 5 สรุปผล

โครงการนี้ศึกษาและพัฒนาระบบไล่นกโดยการควบคุมกล้องซีซีดีด้วยระบบฝังตัวและติดต่อกับซิงเกิลบอร์ด โดยการประมวลผลภายในไมโครคอนโทรลเลอร์เพื่อติดต่อกับกล้อง จะใช้ทฤษฎีประมวลผลภาพและติดต่อกับกล้องซีซีดีด้วยวิธีการสื่อสารเฉพาะตัว ในรูปแบบการส่งข้อมูลแบบขนานและรับข้อมูลภาพมาประมวลผลภายในไมโครคอนโทรลเลอร์จะทำการสื่อสารกับซิงเกิลบอร์ดในรูปแบบการส่งข้อมูลแบบอนุกรม ในมาตรฐาน RS 232 เพื่อส่งการให้บอร์ดเลี้ยงทำงานและขับไล่นกต่อไป

เมื่อได้ทำการทดลองใช้ระบบไล่นกนี้ รวมทั้งในขณะที่ได้ทำการพัฒนาโครงการนี้ ทำให้พบข้อมูลบางอย่างจากการพัฒนาครั้งนี้ พบปัญหาที่เกิดขึ้นขณะดำเนินการและการทำงานในบางประการ ทำให้สามารถสรุปผลของโครงการนี้ออกเป็นส่วนๆ ดังนี้คือ

5.1 สรุปผล

จากการพัฒนาระบบไล่นกในขั้นต้นซึ่งได้ทดสอบโดยการขับไล่นกพิราบตามสถานที่ต่างๆเพื่อหาข้อสรุปว่า หลักการที่นำมาใช้กับโครงการนี้มีความเป็นไปได้เมื่อติดตั้งบนระบบฝัง-ตัว (ไมโครคอนโทรลเลอร์) โดยได้เริ่มต้นจากการนำกล้องวีดีโอ ในระบบดิจิทัลมาทดสอบเพื่อจับภาพเข้ามาบันทึกและวิเคราะห์ตามหลักการในบทที่ 2 พบว่าสามารถทำงานได้ตามที่คาดไว้คือ สามารถนำรูปภาพที่เกิดจากกล้องวีดีโอนี้มาทำให้อยู่ในระบบเมทริกซ์ สามารถจัดการกับข้อมูลสมาชิกภายในเมทริกซ์นั้นได้เช่นเดียวกับคุณสมบัติทางคณิตศาสตร์ของเมทริกซ์ ซึ่งสามารถหาความแตกต่างของรูปที่มีวัตถุกับรูปที่ไม่มีวัตถุได้อย่างชัดเจนแต่อาจจะเกิดปัญหาบางประการในเรื่องของสัญญาณรบกวนในรูป แก้ไขได้โดยการตั้งช่วง ความแตกต่างของการลบให้กว้างขึ้นเมื่อเห็นข้อสรุปที่ชัดเจนจากการจำลองนี้แล้ว จึงได้นำไปทดสอบบนไมโครคอนโทรลเลอร์นั้นสามารถรับได้เพียงแค่ค่า Y (ค่าความเข้มของแสง) ที่อยู่ในระบบสี YUV เมื่อนำมาวิเคราะห์ ที่ไม่สามารถนำค่า U และ V มาได้เพราะว่าความเร็วในการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์มีค่าไม่มากพอที่จะเก็บได้ทัน แต่เมื่อนำข้อมูลภาพเพียงแค่ค่า Y มาใช้งานตามหลักการที่ตั้งไว้ ก็สามารถทำงานและให้ผลลัพธ์ได้ตามที่คาดไว้เช่นกัน โดยที่จะอธิบายว่า YUV จะแบ่งการรับรู้ข้อมูลของสีออกในลักษณะเดียวกับกระบวนการรับรู้ของประสาทตาคน นั่นคือแบ่งเป็นส่วนของความเข้มแสงที่เป็นขาวดำและเป็นสีต่างๆด้วย โดย Y จะเก็บข้อมูลความเข้มแสง เรียกว่า Luminance ส่วน U และ V จะเก็บข้อมูลของแสงสี เรียกว่า Chrominance เป็นต้น

สามารถสรุปได้ว่าการสร้างระบบไล่นก สามารถทำงานได้จริง โดยใช้หลักการผลต่างของ เมทริกซ์มาช่วยในการค้นหาวัตถุจากรูปภาพและสื่อสารกับซิงเกิลบอร์ดในรูปแบบการส่งข้อมูล แบบอนุกรม ในมาตรฐาน RS 232 เพื่อสั่งการให้บอร์ดเสียงทำงานและขับไล่นก

5.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไข

เนื่องจากไมโครคอนโทรลเลอร์รุ่นที่ทดลองใช้รุ่นแรกคือ AT89C51 มีการทำงานหนึ่ง เมกเฮิรตซ์เคลมีความเร็วในการทำงานประมาณ 1 ไมโครวินาที เมื่อเทียบกับการทำงานของกล้อง ที่จะส่งข้อมูล 1 พิกเซล จะใช้เวลา 30 นาโนวินาที ซึ่งพบว่าไมโครคอนโทรลเลอร์นี้จะมีการทำงาน ที่ช้ามากเมื่อเทียบกับกล้อง ทำให้รูปที่รับมามีความละเอียดต่ำ และเปอร์เซ็นต์การเกิดความผิดพลาด ของการประมวลผลเพิ่มมากขึ้นอันเนื่องมาจากที่มีความละเอียดต่ำ ภายในไมโครคอนโทรลเลอร์จะมี หน่วยความจำภายในเพียง 1 กิโลไบต์ แต่เนื่องจากข้อมูลรูปภาพมีจริงๆ ขนาด 110 กิโลไบต์ทำให้ หน่วยความจำหนึ่งครั้งจะใช้เวลาถึง 4 เมกเฮิรตซ์เคลทำให้เสียเวลาในการรับภาพจากกล้องซีซีดี ขึ้นไปอีก ในส่วนของกล้องซีซีดีที่ใช้เป็นกล้องที่มีส่วนของการปรับความสว่างอัตโนมัติ (Auto adjust) ทำให้เมื่อใช้กล้องในพื้นที่ ที่มีสีทึบดำ การปรับความมืดสว่างอัตโนมัติ จะมีช่วงกว้าง กว่าเดิม ทำให้โปรแกรมมองส่วนของช่วงความมืดความสว่างเป็นวัตถุซึ่งแท้ที่จริงมันไม่ใช่วัตถุ

แนวทางสำหรับการแก้ไขคือ ในส่วนของไมโครคอนโทรลเลอร์ที่ทำงานช้า จะทำให้มี ความเร็วที่มากกว่าเดิมโดยในโครงการนี้ได้เลือกใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์เบอร์ P89V51RD2 ซึ่งมีความสามารถในการทำงาน 1 เมกเฮิรตซ์เคลใช้ความเร็วเป็นสองเท่าของ mcs-51 ทั่วๆ ไป และ เพิ่มในส่วนของสัญญาณนาฬิกา เป็น 22.1184 MHz หรือสูงกว่า ก็จะช่วยให้การทำงานได้เร็วขึ้นและ ก็จะได้ความละเอียดของภาพเพิ่มขึ้นด้วย และในส่วนหน่วยความจำภายในที่มีพื้นที่ไม่เพียงพอ นั้น ได้แก้ไขโดยใช้หน่วยความจำภายนอกมาใช้เก็บข้อมูลรูปภาพแทน และในส่วนของการใช้ หน่วยความจำข้อมูลภายนอกนั้น ในส่วนนี้จะเสียเวลาในการอ้างหน่วยความจำไปส่วนหนึ่ง แนว ทางการแก้ไขที่พอจะเป็นไปได้คือการใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์เบอร์อื่นๆ ที่มีหน่วยความจำที่มาก พอที่จะเก็บข้อมูลรูปภาพได้เพียงพอได้เพียงพอ ในส่วนของกล้องซีซีดีที่มีการปรับความสว่างเอง อัตโนมัติหรือเลือกใช้กล้องตัวอื่นมาใช้แทน

5.3 ข้อเสนอแนะ

การออกแบบระบบไล่นกตัวนี้ถ้าได้รับการพัฒนาและแก้ไขบกพร่องต่างๆ ให้ดีขึ้นกว่านี้ ทั้งในด้านความเร็ว ด้านความจุข้อมูล รวมทั้งด้านอุปกรณ์ ซึ่งการเลือกอุปกรณ์จะเป็นปัจจัยสำคัญ อย่างยิ่งแล้วก็จะมาสามารถนำไปใช้ในสถานที่จริงต่างๆ ต่อไปได้ ซึ่งเป็นการลดค่าใช้จ่าย ความเสียหาย ที่จะเกิดขึ้นกับผลผลิตทางการเกษตร และเป็นอุปกรณ์ที่ลงทุนน้อยอุปกรณ์นี้จึงน่าที่จะ ได้รับการส่งเสริมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] ระบบการมองเห็นแบบฝังตัว (Embeded Vision System) ปริญญาโท สาขาวิชา
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2548
-
- [2] รองศาสตราจารย์สมัย เหล่าวานิชย์. คณิตศาสตร์ ม.5 เล่ม 3. กรุงเทพมหานคร:
บริษัท ไฮเอ็ดพับลิชชิง จำกัด. 2535
- [3] ชีรวัดน์ ประกอบผล. การประยุกต์ใช้งานไมโครคอนโทรลเลอร์. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ ส.ศ.ท. 2537
-
- [4] เจน สงสมพันธุ์. เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ 1 .กรุงเทพมหานคร:
นักพิมพ์ สถาบันอิเล็กทรอนิกส์กรุงเทพ

ภาคผนวก

1. อุปกรณ์ของระบบไลน์ก

ภาคผนวก ก

ระบบไลน์กจะประกอบไปด้วยอุปกรณ์ดังต่อไปนี้

1. ระบบฝังตัว

รูปที่ 1 ระบบฝังตัว

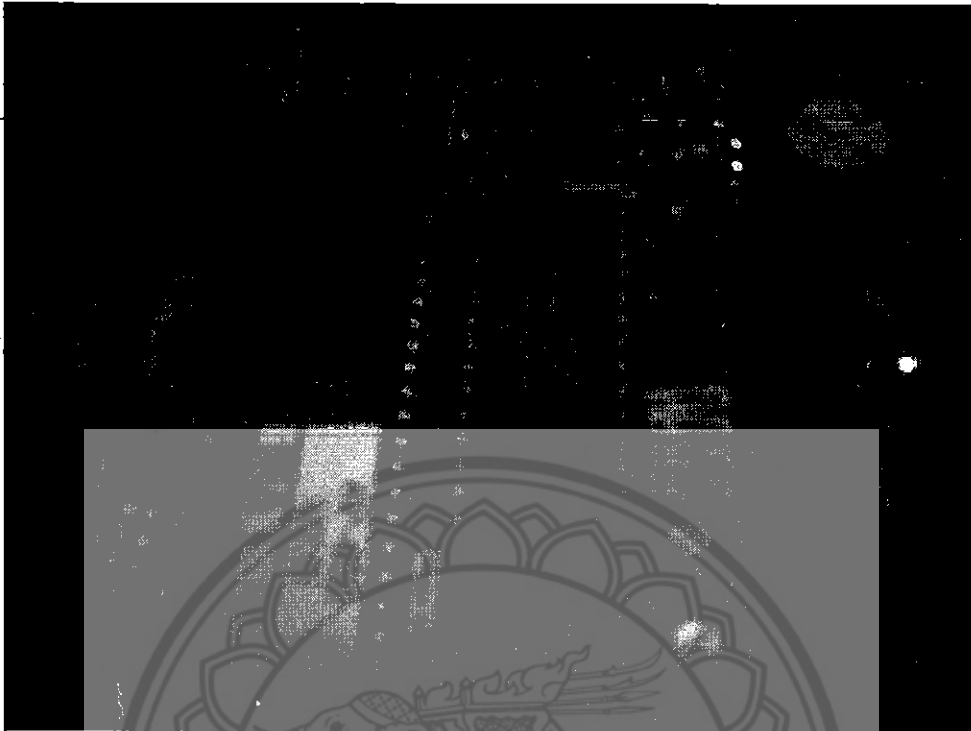
รูปที่ 2 กิ่งงี่ซึด

2. ซึงเกิลบอर्ड START C-51

รูปที่ 3 ซึงเกิลบอर्ड START C-51

3. บอร์ดเสียง AP-400

รูปที่ 4 บอร์ดเสียง AP-400

4. วงจรทรานซิสเตอร์

รูปที่ 5 วงจรทรานซิสเตอร์

ภาคผนวก ข

โปรแกรมที่เขียนขึ้นโดยใช้โปรแกรมKEILที่พัฒนาด้วยภาษาแอสเซมบลีลงในระบบฝัง
ตัวเพื่อให้ส่งข้อมูลอักขระ“A” ผ่านทางการสื่อสารอนุกรม

;----- INITIAL RS 232 -----

INI232: MOV SCON,#50H

;SERIAL MODE1

MOV TMOD,#20H

;TIMER1 MODE1 AUTORELOAD

MOV TH1,#-12

;brud rate = 4800 AT 22.11

SETB TR1

;START TIMER 1

CLR RI

;RECRIVE ACTIVE

MOV sbuf,#"A"

;SEND A

JNB TI,\$

CLR TI

RET

ภาคผนวก ก

ตัวโปรแกรมของซิงเกิลบอร์ด โดยกำหนดไว้ว่าเมื่อมีการรับอักขระ A เข้ามาให้โปรแกรมทำงานโดยสั่งให้หลอดไฟวิ่งสลับไปเรื่อยๆ

```

;----- INITIAL RS 232 -----
INI232: MOV SCON,#50H                ;SERIAL MODE1
        MOV TMOD,#20H                ;TIMER1 MODE1
        MOV TH1,#-12                 ;brud rate=4800AT 11.059MHZ
        SETB TR1                      ;START TIMER 1
        CLR RI                        ;RECRIVE ACTIVE
        MOV R1,#10000000B
LOOP:   JNB RI,$
        MOV A,SBUF
        CLR RI
        CJNE A,#"A",LOOP
        MOV A,R1
        RL A
        CJNE A,#40h,LOOP2
        MOV A,#00000001B
LOOP2: MOV P1,A
        ACALL DELAYY
        ACALL DELAYY
        MOV P1,#00000000B
        MOV R1,A
        JMP LOOP

```

ประวัติผู้เขียนโครงการ

ชื่อ นายบุญธนา ทาเอื้อยะ
 ภูมิลำเนา 20/5 หมู่ 16 ต.หนองโสน อ.สามง่าม จ.พิจิตร 66140

ประวัติการศึกษา

- จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจาก โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม
- ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 คณะวิศวกรรมศาสตร์
 สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยนเรศวร

E-mail : boyengi111@hotmail.com

ชื่อ นายอภิรัฐ กาสยานนท์
 ภูมิลำเนา 243/45 ถ.บรมไตรโลกนารถ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.พิษณุโลก
 65000

ประวัติการศึกษา

- จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจาก โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม
- ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 คณะวิศวกรรมศาสตร์
 สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยนเรศวร

E-mail : kasyanon@hotmail.com